

Het Boek van de Hemel

Deel 8

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 8

23 juni 1907 – 30 januari 1909

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaans Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

Deel 8 – 23 juni 1907 – 30 januari 1909

8-1 - 23 juni 1907 - De mooiste daad is je overgeven aan de Wil van God.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. De gezegende Jezus was niet gekomen. Ik vroeg me af welke daad de Heer het meest behaagt en wat Hem het meest kan aansporen om te komen:

- het berouw over zijn zonden of
- geduldige onderwerping.

Terwijl ik deze gedachten koesterde, kwam Hij eventjes.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, de mooiste daad die Mij het meest behaagt, is:

- je volledig overgeven aan mijn Wil,
- een overgave waarbij de ziel vergeet dat haar wezen bestaat, terwijl in haar alles Goddelijke Wil is.

Zelfs als het verdriet om zonden prijzenswaardig is, vernietigt het niet het eigen wezen van de persoon. Maar zich volledig overgeven aan mijn Wil vernietigt het eigen wezen en leidt ertoe dat hij weer bezitneemt van het goddelijke Wezen.

Door zich over te geven aan mijn Wil, geeft de ziel Mij meer eer omdat

- zij Mij alles geeft wat Ik van een mens kan vragen en
- zij Mij in staat stelt om in Mijzelf terug te nemen, wat uit Mij is voortgekomen.

Zo komt de ziel tot het enige dat zij moet bezitten, nl. God,

- met alles wat Hij bezit.

Zolang zij volledig in de Wil van God blijft, bezit de ziel God. Als zij mijn Wil verlaat, vindt zij haar persoonlijke wezen terug met alle slechte dingen van de verdorven natuur.

8-2 - 25 juni 1907 - Of de ziel rust of loopt, zij moet altijd in de Goddelijke Wil blijven.

Deze morgen voelde ik me alsof ik vastzat, zonder vooruit of achteruit te kunnen. Ik zei tegen Jezus:

"Heer, ik kan niet zeggen wat ik voel, maar ik zal me niet folteren. Of ik nu achteruitga, stilsta of vooruitga, zolang ik maar in uw Wil ben, voel ik me altijd gelukkig. Waar ik me ook bevind op mijn pad, uw Wil is altijd heilig en ik ben altijd gelukkig."

Op dat moment kwam de gezegende Jezus naar me toe

En Hij zei me: "Mijn dochter, houd moed!

Wees niet bang als je het gevoel hebt dat je stil staat.

Maar wees alert om je pauzes te nemen in mijn Wil, zonder er onder geen enkel voorwendsel uit te gaan.

Ook Ik neem mijn pauzes in Hem, maar dan, in een oogwenk, doe Ik meer dan Ik in jaren kan doen.

Zie je, voor de wereld lijkt het alsof Ik ben gestopt. Want omdat zij het verdient streng gestraft te worden en Ik dat niet doe, lijkt het alsof Ik geen Macht heb. Maar als Ik de roede in Mijn hand neem, zal je zien wat er gebeurt na dit uitstel.

Hetzelfde moet voor jou gelden: door altijd in mijn Wil te blijven,
- als je ziet dat Hij wil dat je stopt, stop dan en verheug je in mijn Wil.
- als je ziet dat mijn Wil wil dat je verdergaat, ga dan verder in Hem
Zo zal je met Mij wandelen en je zal in mijn wandelen dezelfde Wil hebben als Ik.

Blijf voortdurend gehoorzaam aan mijn Wil,
- of je nu stilstaat of in beweging bent.
En je zult altijd gelukkig zijn.

8-3 - 1 juli 1907 - In de Goddelijke Wil denk je niet meer aan je zonden.

Ik las over een heilige die altijd aan haar zonden dacht en die God om berouw en vergeving vroeg voor haar zonden.

Ik dacht bij mezelf:

"Wat een verschil tussen deze heilige en mij!
Ik denk nooit aan mijn zonden en deze heilige dacht altijd aan de hare. Het is duidelijk dat ik fout zit."

Op dat moment voelde ik Jezus in mij bewegen.

Als door een lichtflits **zei Hij me:**

"Dwaas, dwaas! Wil je het dan niet begrijpen? Wanneer heeft mijn Wil ooit zonden en onvolmaaktheden voortgebracht?

Mijn Wil is altijd heilig en de ziel die in Hem leeft, is al heilig.

Zij geniet van mijn Wil, voedt zich ermee en denkt na over alles wat deze bevat, ook al heeft deze ziel in het verleden misschien fouten begaan.

Omdat zij zich bevindt in de schoonheid, de heiligheid en de onmetelijkheid van mijn Wil, vergeet zij de lelijkheid van haar verleden en denkt ze alleen aan het heden, tenzij ze mijn Wil verlaat. In dat geval, omdat ze teruggekeerd is naar haar wezen, is het niet verwonderlijk dat ze zich haar zonden en ellende herinnert.

Houd goed in gedachten dat, in mijn Wil deze gedachten aan zonden en aan zichzelf niet kunnen binnendringen.

Als de ziel ze voelt, betekent dit

- dat zij niet stabiel en goed in Mij verankerd is,
- dat zij Mij soms verlaat."

Daarna bevond ik mij in mijn gebruikelijke toestand.

Ik zag Jezus eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de waarheid, ook al wordt ze vervolgd, kan je niet anders dan haar als zodanig erkennen. En de tijd komt dat zelfs de vervolgte waarheid, bekend en geliefd zal worden.

In deze droevige tijden is alles leugen en bedrog, en om de waarheid te laten zegevieren, moet de mens worden verslagen en vernietigd.

Een deel van de straffen zal van de mensen zelf komen,

die elkaar zullen vernietigen.

Andere straffen zullen van Mij komen, met name voor Frankrijk waar er zoveel doden zullen vallen dat het land bijna ontvolkt zal zijn.

8-4 - 4 juli 1907 - De ziel moet in haar geest mediteren over de Waarheden die zij van de Heer heeft ontvangen.

Ik dacht: "Wat ben ik slecht geworden!

Toch berispt de Heer mij niet en corrigeert Hij mij niet."

Terwijl ik zo dacht, voelde ik Jezus in mij bewegen. **Hij zei mij:**

Mijn dochter, ga door, ga door!

Ik ben Goedheid, Zachtmoedigheid en Barmhartigheid.

Ik ben ook Gerechtigheid, Kracht van de ziel en Macht!

Als Ik zou zien dat je achteruitgaat of opzettelijke fouten begaat na alle Genade die Ik je heb gegeven, zou je het verdienen om geslagen te worden en Ik zou je inderdaad slaan.

Als Ik dat niet doe, kun je zelf wel begrijpen waarom.

Evenzo, als Ik niet voortdurend tot je spreek, is dat zodat je in je geest kunt mediteren over de Waarheden die Ik je heb geleerd.

Ga naar binnen, verenig je met Mij.

En Ik zal altijd bij jou zijn om in jou te handelen.

8-5 - 10 juli 1907 - Luisa begon echt te leven toen ze slachtofferziel werd.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Ik bevond me buiten mijn lichaam met mijn geliefde Jezus.

Toen ik zag dat Hij met doornen gekroond was, nam ik zijn Kroon af, zette ik die met mijn beide handen op mijn hoofd en drukte haar stevig aan. O, wat voelde ik de doornen in mijn hoofd prikken!

Toch voelde ik me gelukkig dat ik mocht lijden om het Lijden van Jezus te verlichten.

Ik zei Hem: "Mijn goede Jezus, vertel me of het nog lang duurt voordat U me naar de hemel brengt."

Hij antwoordde: "Eerlijk gezegd, zeer weinig."

Ik zei: "Jouw 'zeer weinig' kan wel eens tien of twintig jaar zijn.

Ik ben al tweeënveertig jaar oud."

Hij antwoordde: "Dat is niet waar. Je jaren zijn pas begonnen op het moment dat je slachtofferziel werd. Mijn Goedheid heeft je geroepen. Je kunt zeggen dat je sinds die tijd echt bent begonnen met leven. Net zoals Ik je heb geroepen om mijn Leven op aarde te leven. Zo zal Ik je binnenkort oproepen om mijn Leven in de Hemel te leven."

Op dat moment kwamen er twee kolommen uit de handen van de gezegende Jezus, die vervolgens één werden.

Hij plaatste deze kolommen stevig op mijn schouders, zodat ik er niet onder vandaan kon komen.

Toen Hij mij tot zich riep, kwam niemand zijn schouders onder deze zuilen plaatsen en bleven ze in zijn handen hangen.

Op dat moment vonden er allerlei soorten bloedbaden plaats.

Ik begreep dat deze zuilen:

de Kerk en de wereld vertegenwoordigden,

- *die uit de zeer heilige Handen van Jezus zijn gekomen en*

- *die in zijn heilige Wonden bewaard worden.*

Ze zullen er altijd zijn. Maar als de goede Jezus geen plaats vindt om hen neer te leggen, zal Hij snel moe worden om ze in Zijn handen te houden. Pas dan op voor de vreselijke rampen die zullen volgen! Deze rampen zijn zo groot en talrijk dat ik denk dat het beter is er niet over te praten.

8-6 - 14 juli 1907 - De ziel die geen leegtes van liefde kent, gaat niet naar het Vagevuur

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus even langs en zonder na te denken **zei ik Hem:** "Heer, gisteren heb ik gebiecht. Als ik gestorven was en aangezien de biecht zonden

wegneemt, zou u mij dan niet rechtstreeks naar de Hemel hebben gebracht?"

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het is waar dat de biecht zonden wegneemt. Maar de veiligste en zekerste manier om het Vagevuur te ontlopen is liefde. Liefde moet de overheersende passie van de ziel zijn:

- liefde in gedachten,
- liefde in woorden
- liefde in daden.

Alles, absoluut alles, moet met liefde omhuld zijn!

Zo absorbeert de ongeschapen Liefde, die ontdekt dat de ziel volledig liefde is, de geschapen liefde in Zichzelf.

In feite doet het Vagevuur niets anders dan de leegtes van liefde in de ziel opvullen.

En wanneer deze leegtes zijn opgevuld, gaat de ziel naar de Hemel. Als er geen leegtes in de ziel zijn, heeft zij niets te zoeken in het Vagevuur.

8-7 - 17 juli 1907 - Vrede is het ware teken dat je in de Goddelijke Wil leeft

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen de gezegende Jezus kort langskwam. **Hij zei me:** Mijn dochter, het ware teken dat een ziel in mijn Wil leeft, is dat zij onder alle omstandigheden in vrede blijft. Mijn Wil is zo volmaakt en heilig dat Hij zelfs geen schaduw van onrust kan voortbrengen.

Als de ziel zich in tegenstrijdigheden, vernederingen of bitterheid verontrust voelt, kan zij niet zeggen dat zij in mijn Wil is.

Als zij zich berustend en tegelijkertijd ongerust voelt, kan ze zeggen dat ze zich op zijn best in de schaduw van mijn Wil bevindt. De ziel die buiten mijn Wil is, voelt al deze verstoringen, maar niet de ziel die in mijn Wil is.

8-8 - 19 juli 1907 - Geen enkele tekortkoming, dorheid of verleiding kan samengaan met de Goddelijke Wil.

Na met iemand over de Goddelijke Wil te hebben gesproken, heb ik gezegd dat als iemand zich in de Goddelijke Wil bevindt en droogte voelt, hij zijn vrede moet bewaren.

Later, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, corrigeerde **Jezus mij door te zeggen:**

Mijn dochter,
wees zeer voorzichtig wanneer je over mijn Wil spreekt.
Want mijn Wil is zo gelukkig dat Hij onze gelukzaligheid vormt.

De menselijke wil daarentegen is zo ongelukkig dat
- als zij in onze Wil zou kunnen binnendringen,
zou het ons Geluk vernietigen en oorlog tegen Ons voeren.

Noch droogte, noch verleidingen, noch gebreken, noch onrust, noch kou kunnen binnengaan in mijn Wil.
Want Zij is Licht en bevat alle geneugten.

De menselijke wil is niets anders dan een kleine druppel duisternis, gevuld met walgelijke dingen.

Als een ziel zich dus in mijn Wil bevindt,
zodra zij daarin is binnengegaan, bij het contact zelf,
is haar kleine druppel duisternis opgelost in mijn Licht
zodat dit Licht in haar kan wonen.

De warmte van mijn Wil heeft haar kou en haar dorheid opgelost.
Mijn goddelijke Smaak heeft haar smakeloosheid weggenomen.
En mijn Geluk bevrijdde haar van haar verdriet.

8-9 - 6 augustus 1907 - Jezus laat Luisa alleen straffen zien

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam in een kerk, en ik meende een zeer mooie dame te zien met borsten die zo vol melk waren dat ze op het punt stonden te barsten.

De dame riep me en zij zei:

Mijn dochter, dit vertegenwoordigt de toestand van de Kerk.

Ze is vol innerlijke bitterheid en bovendien staat ze op het punt om ook uiterlijke bitterheid te proeven.

Lijd een beetje, zodat deze bitterheid verminderd wordt."

Terwijl ze dit zei, opende ze haar borsten en vormde met haar handen een schaal, vulde deze met melk en gaf me dit te drinken. Het was erg bitter en het veroorzaakte zoveel pijn dat ik niet weet hoe ik het moet beschrijven.

Op dat moment zag ik mensen die betrokken waren bij een revolutie, die kerken binnenvielen, altaren leegroofden, ze in brand staken, probeerden priesters te vermoorden, beelden vernielden en duizenden andere beledigingen en misbruiken begingen.

Terwijl ze dat deden, stuurde de Heer nog meer straffen vanuit de Hemel. Velen werden gedood. Het leek op een algemene rel tegen de kerk, de regering en tussen de mensen onderling. Ik was bang.

Ik keerde terug in mijn lichaam en bevond me in het bijzijn van onze Koningin-Moeder, vergezeld van andere heiligen.

Ze baden tot Jezus Christus om mij te laten lijden.

Jezus leek geen aandacht aan hen te schenken, maar zij bleven aandringen.

Geïrriteerd zei Jezus: "Val me niet lastig, anders neem Ik haar mee!"

Ik denk dat ik een beetje heb geleden. Ik kan zeggen dat ik de afgelopen dagen, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, alleen maar revoluties en straffen zag.

De gezegende Jezus was bijna altijd zwijgzaam en af en toe zei Hij alleen dingen tegen mij als: "Mijn dochter, doe Me geen geweld aan. Anders zal Ik je uit deze toestand halen."

Dan antwoordde ik Hem: "Mijn Leven en mijn Alles, als U vrij wil zijn om te doen wat U wilt, neem me dan met U mee.

Dan kan U doen wat U wilt."

Op dit moment vergt het veel geduld om met de gezegende Jezus om te gaan.

8-10 - 22 augustus 1907 - De ziel moet in de wereld zijn alsof er niemand anders is dan God en zichzelf. Je beloften niet nakomen, doet het Lijden van Jezus zich het meeste hernieuwen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus even.

Hij zei me: "Mijn dochter, opdat mijn Genade vrije toegang heeft tot de ziel, moet de ziel in de wereld zijn, alsof er niets anders bestaat dan God en zichzelf.

Elke andere gedachte of zaak plaatst zich tussen de ziel en de Genade. Hierdoor kan

- de Genade de ziel niet binnengaan en
- de ziel de Genade niet ontvangen."

Op een andere dag **zei Hij mij:** "Mijn dochter, wat mijn Passie het meest hernieuwt, is het niet nakomen van hun beloften.

Ach! Zelfs onderling zijn ze niet zo laf van hun beloften niet na te komen. Enkel tegenover Mij zijn ze zo laf en ondankbaar, ook al weten ze dat Ik er enorm onder lijd:

- dat zij op het ene moment iets beloven,
- en op het volgend moment hun belofte loochenen.

8-11 - September 1907 - Hoe constanter de ziel in alles is, hoe dichter zij bij de Goddelijke Volmaaktheid is.

Ik beleef zeer bittere dagen in een voortdurende ontbering van mijn Jezus. Hooguit komt hij als een schaduw of een bliksemflits en bijna altijd met dreigementen van straffen.

O God, wat een hel! Het lijkt alsof de wereld op zijn grondvesten schudt. Iedereen is in de stemming om in opstand te komen en elkaar te doden. De Heer lijkt zijn Genade terug te trekken en de mensen worden als wilde beesten.

Ik kan beter zwijgen, want als ik over deze dingen spreek, verbittert dat mijn arme ziel, die al genoeg bitterheid kent.

Deze morgen kwam Hij even en **Hij zei Hij mij:**

"Alle Werken van God zijn volmaakt en hun volmaaktheid is te herkennen aan hun rondheid, of in ieder geval aan hun gestalte. Zo is er in het Hemels Jeruzalem geen enkele steen te vinden die niet rond of vierkant is."

Ik begreep hier niets van, totdat ik naar het hemelgewelf keek en zag dat de sterren, de zon en de maan een ronde vorm hebben. De aarde is ook rond.

Ik kon echter de betekenis van dit alles niet begrijpen.

Jezus voegde eraan toe: "De ronding is overal hetzelfde.

Evenzo moet de ziel, om volmaakt te zijn,

in alle omstandigheden hetzelfde zijn,

- in voorspoed of tegenspoed,

- in zoetheid of bitterheid.

Ze moet in alles gelijk zijn, zodat ze als een rond voorwerp is.

Anders, als de ziel niet in alle dingen gelijk is aan zichzelf,

- zal zij niet mooi en lieflijk het Hemels Jeruzalem kunnen binnengaan,

- zal zij niet als een ster het vaderland van de gelukzaligen kunnen versieren.

Hoe meer de ziel in alle opzichten gelijk is,

hoe dichter zij de Goddelijke Volmaaktheid benadert.

8-12 - 3 oktober 1907 - Zichzelf kiezen staat de Genade in de weg en maakt van God een slaaf.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en de gezegende Jezus kwam niet. Ik was bedroefd door zijn afwezigheid en ook door de gedachte dat mijn toestand als slachtoffer misschien niet langer de Wil van God was.

Het leek alsof ik voor God weerzinwekkend was geworden, en alleen nog maar verachting verdiende.

Terwijl ik zo dacht, kwam Hij plotseling en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wie zichzelf kiest, zelfs maar voor een moment,
- wijst de Genade af,
- maakt zichzelf tot meester en
- maakt God tot zijn slaaf."

Daarna **voegde Hij eraan toe:**

"De Wil van God laat toe om het Goddelijke Bezit te nemen.
Gehoorzaamheid is de sleutel om de deur te openen en in dit Bezit binnen te gaan.

Daarna verdween Hij.

8-13 - 4 oktober 1907 - Het Kruis verbindt de Godheid met de verloren mensheid.

Ik was nog steeds in mijn toestand van gemis en ik leed weinig.

Ik zei tegen mezelf: "Ik ben niet alleen beroofd van Jezus, maar ook van de zegen van het lijden.

O God, U wilt mij onderwerpen aan vuur en zwaard en raken aan de twee dingen die mij het dierbaarst zijn en die mijn ware leven vormen: **Jezus en het kruis.**

Als ik voor Jezus afschuwelijk ben vanwege mijn ondankbaarheid, dan is het terecht dat Hij niet komt. Maar jij, o Kruis, wat heb ik je aangedaan dat je me op zo'n wrede manier hebt verlaten? Ah! Heb ik je niet altijd goed ontvangen wanneer je kwam? Heb ik je niet altijd behandeld als een trouwe metgezel?

Ach! Ik herinner me dat ik zoveel van je hield dat ik niet wist hoe ik zonder jou moest leven en dat ik je soms zelfs verkoos boven Jezus zelf. Ik weet niet wat je me hebt aangedaan dat ik niet meer zonder jou kan leven.

Maar je hebt me verlaten! Het is waar dat je me veel goeds hebt gedaan:

je was de weg, de deur, de kamer, het geheim en het licht waarin ik Jezus kon vinden.

Daarom houd ik zoveel van je. En nu is alles voor mij voorbij!

Terwijl ik zo nadacht, kwam de gezegende **Jezus even** naar me toe en **Hij zei me:** "Mijn dochter,
het kruis maakt deel uit van het leven.

Alleen zij die hun eigen leven niet liefhebben, hebben geen liefde voor het kruis. Want enkel door het kruis heb Ik de Godheid op de verloren mensheid geënt.

Alleen het Kruis zet de verlossing in de wereld verder, en ent iedereen die het aanneemt op de Godheid.

En als iemand het niet bemint, betekent dit dat hij niets weet:

- van de deugden, van volmaaktheid,
- van de liefde van God en het ware leven.

Stel je een rijke man voor die zijn fortuin heeft verloren en die de middelen krijgt om het terug te verdienen - en zelfs meer.

Hoeveel zal hij deze middelen dan waarderen?

Zal hij niet zijn hele leven investeren in deze manier om zijn leven terug te krijgen door middel van zijn rijkdom?

Zo is het ook met het Kruis.

De mens is zeer arm geworden.

Het kruis is het middel

- niet alleen om hem uit de ellende te redden,
- maar ook om hem te verrijken met alle Goede Dingen.

Het Kruis is het fortuin van de ziel.

Toen verdween Hij

En ik bleef nog bitterder achter toen ik dacht aan wat ik had verloren.

<p>8-14 - 12 oktober 1907- Jezus toont Luisa plaatsen die door de Gerechtigheid zijn verwoest.</p>

Na enkele dagen van ontbering en tranen kwam Jezus uiteindelijk

Deze morgen **zei Hij mij:**

"Ach, mijn dochter, je weet niets van wat er in het komend jaar zou moeten gebeuren. O, wat zal er allemaal gebeuren! Kijk maar!"

Op dat moment bevond ik me buiten mijn lichaam in het gezelschap van Jezus.

We zagen ingestorte pleinen, volledig verbrande steden, overstroomde gebieden waar alles was verdwenen.

Andere plaatsen waren getroffen door aardbevingen met aanzienlijke schade en doden.

Elders waren er revoluties, waarvan sommige zo gewelddadig waren dat je geen voet kon zetten zonder in menselijk bloed te stappen.

Wie zou alle tragedies kunnen vertellen die Wij hebben gezien!

Toen **zei mijn goede Jezus mij:**

"Heb je het gezien? Ach, mijn dochter, heb moed en geduld in de toestand waarin je je bevindt

Want terwijl zij zich over de mensen wil uitstorten, stelt de Gerechtigheid zich tevreden door zich over jou uit te storten, en de leegte van jouw lijden vult de leegte van hun lijden.

Laten we de Gerechtigheid in gang zetten!

Dat is nodig, want de mensen worden veel te brutaal.

Zo zal alles eindigen, en Ik zal bij jou zijn zoals voorheen.

8-15 - 29 oktober 1907 - Het offer is het hout dat het vuur van de Liefde voedt.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam. En ik zag het Kind Jezus op mijn bed klimmen. Hij sloeg met zijn Handen op mijn lichaam en gaf me ook een paar trappen. Nadat Hij me flink had geslagen en getrapt, verdween Hij.

Ik keerde terug naar mijn lichaam, maar begreep niet waarom Hij me had geslagen. Ik was echter blij, omdat ik heel dicht bij Jezus was geweest terwijl Hij me sloeg.

Nog steeds helemaal in elkaar geslagen, werd ik opnieuw verrast door de gezegende Jezus, die zijn doornenkroon van zijn Hoofd nam en die met zoveel kracht op mijn hoofd drukte dat de doornen in mij drongen.

Toen plaatste Hij zich in mijn binnenste alsof Hij zich klaarmaakte om verder te gaan. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, hoe gaat het met jou? Laten wij verder gaan, laat ons verder gaan met het straffen van de wereld!"

Ik werd zeer bang toen ik zag dat Hij mijn wil met de Zijne verenigde zodat Wij samen de straffen van de wereld konden verderzetten.

Hij voegde eraan toe: "Wat Ik je zeg, mag je niet vergeten.

Onthoud dat ik je enige tijd geleden

- de huidige straffen en
- die welke Ik van plan was te zenden, getoond heb.

Toen je voor mijn Gerechtigheid verscheen, pleitte je zo krachtig voor de mensheid door je aan te bieden om alles te lijden, dat je kreeg toegestaan dat Ik in plaats van tien mensen te straffen, er vijf zou straffen.

Daarom heb Ik je deze morgen geslagen, om je te kunnen geven wat je wenst: in plaats van tien te doden, zal Ik er vijf doden."

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, liefde is wat de ziel veredelt en haar in het bezit stelt van al mijn Rijkdommen.

Ware Liefde kent geen beperkingen,
zelfs als de ene persoon minderwaardig is aan de andere.

'Wat van Mij is, is van jou'

is de taal van twee mensen die echt van elkaar houden.

Want ware liefde transformeert. Zo doet de schoonheid van de ene de lelijkheid van de andere verdwijnen en maakt hem mooi.

Als de andere arm is, maak Ik hem rijk,

- als hij onwetend is, maak Ik hem geleerd,
- als hij gemeen is, maak Ik hem nobel.

Twee personen die van elkaar houden, zijn één

- in hun hartslag, in hun ademhaling, in hun wil.

Als andere hartslagen of ademhalingen in hen willen binnendringen, voelen ze zich verstikt, gekwetst en worden ze ziek.

Ware liefde is gezondheid en heiligheid.

Met ware liefde adem je een geurige lucht in, die van de Liefde zelf.

Maar vooral *in het offer* wordt liefde:

- veredeld, versterkt,
- bevestigd en geïntensiveerd.

Liefde is de vlam en opoffering is het hout dat haar voedt. Als er meer hout is, worden de vlammen hoger en wordt het vuur groter.

Wat is opoffering? Het is jezelf leegmaken

- in liefde en
- in het wezen van de geliefde.

Hoe meer je jezelf heiligt, hoe meer je

- wordt verteerd in het Wezen van de Geliefde.
- je eigen wezen verliest en
- alle eigenschappen en de edelmoedigheid van het goddelijke Wezen verwerft.

Merk op dat dit ook zo is in de natuurlijke wereld, hoewel op zeer onvolmaakte wijze.

Wie verwerft een naam, edelmoedigheid, heldhaftigheid?

Is het de soldaat die

- zich opoffert,
- zich in de strijd stort en
- zijn leven in gevaar brengt uit liefde voor de koning, of degene die met de handen in de zij blijft staan?

Zeker de eerste. Hetzelfde geldt voor de dienaar.

Wie kan hopen aan de tafel van zijn meester te mogen zitten?

Is dat de trouwe dienaar

- die zich weet op te offeren, zijn leven inzet en
 - die vol liefde is voor zijn meester,
- of is het de dienaar die,
- terwijl hij zijn taak vervult, opofferingen vermijdt wanneer hij dat kan?

Zeker de eerste.

Hetzelfde geldt voor

- de zoon met zijn vader,
- de vriend met zijn vriend, enz.

Liefde veredelt en verenigt. Het is één.

De opoffering is het hout dat het vuur van de liefde doet groeien.

En de gehoorzaamheid brengt alles in orde.

8-16 - 3 november 1907 - De ziel moet in alles samenwerken met de Goddelijke Wil.

Deze morgen, toen ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik Jezus in mij bewegen.

Hij herhaalde voortdurend: "Laten we verder gaan."

Toen ik dat hoorde, werd ik zenuwachtig en ik zei:

- Heer, waarom zegt U: "Laten we verder gaan"?

Zeg liever: 'Ik ga verder met de straffen.'

Ik ben bang om mijn wil hieraan te onderwerpen."

Hij vervolgde: "Mijn dochter, mijn Wil en de jouwe zijn één.

En als ik zeg: "Laten ons doorgaan met de straffen", zeg Ik dan niet hetzelfde over het Goede dat Ik voor de mensen doe, dat de straffen zoveel overtreft? Bovendien, ben je niet met Mij verenigd in de vele straffen die Ik niet stuur?

Zij die met Mij verenigd zijn in het Goede, moeten toch ook verenigd zijn Mij in de kastijdingen? Tussen jou en Mij mag er geen verdeeldheid zijn.

Je bent niets anders dan een klein grassprietje
- aan wie God een wonderbare deugd heeft geschonken.
Zij die de kracht van dit kleine grassprietje niet kennen vertrappelen het en kijken er niet eens naar om.

Zo ook zullen zij die
- de Gave die Ik in jou heb gelegd en
- de kracht die in mijn kleine grassprietje schuilt, niet kennen, je vertrappelen.
En daarenboven begrijpen zij ook niet hoezeer het Mij behaagt om waarde te hechten aan de kleinste dingen."

Daarna leek Hij zijn hoofd op het mijne te laten rusten.

Ik zei Hem: "O, laat me alsjeblijft uw doornen voelen."

Hij antwoordde: "Wil je dat Ik je sla?"

Waarop **ik antwoordde:** "Ja!"

Op dat moment verscheen er een stok met vuurbollen in zijn Handen.

Toen ik het vuur zag, **zei ik:**

"Heer, ik ben bang voor vuur, sla me alleen met de stok."

Hij vervolgde: "Je wilt niet geslagen worden, Ik ga weg!"

Zo verdween Hij zonder mij de tijd te geven Hem te smeken mij te slaan zoals Hij dat wilde. O, wat was ik perplex en bedroefd!

Maar Hij, die altijd zo goed is, zal me vergeven.

8-17 - 18 november 1907 - Door zijn niets-zijn wordt de mens vervuld van het Goddelijke Wezen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Toen kwam de gezegende Jezus eventjes. En toen ik Hem zag, **zei ik Hem:**

"Mijn lieve Leven, wat ben ik slecht geworden!

Ik voel me tot niets gereduceerd, ik voel niets meer.

Alles in mij is leeg. Ik voel alleen maar een fascinatie in mij en in deze fascinatie wacht ik op U om mij te vervullen.

Maar ik wacht tevergeefs. Integendeel, ik voel me nog steeds tot niets gereduceerd."

Jezus zei mij: "Ach, mijn dochter, ben je bedroefd omdat je je tot niets gereduceerd voelt?

Wat dat betreft, zeg Ik je dat

- hoe meer een mens tot niets is gereduceerd,

- hoe meer hij gevuld is met het Al.

En als er ook maar een schaduw van zichzelf in hem overblijft, dan belet die schaduw Mij om Mij volledig aan hem te geven.

Je voortdurende terugkeer naar je niets-zijn, betekent:

- dat je je menselijk wezen verliest

- om het Goddelijke Wezen terug te vinden.

8-18 - 21 november 1907 - De Liefde tussen de Schepper en zijn schepselen.

In mijn gebruikelijke toestand verenigde ik mij met Onze Heer, door
- mijn gedachten, mijn hartslagen,
- mijn ademhaling en al mijn bewegingen
met de Zijne te verenigen, met de bedoeling om naar alle mensen toe
te gaan om hen dit alles te geven.

Aangezien ***ik met Jezus verenigd was in de Hof van Olijven***,
gaf ik aan elke mens, evenals aan de zielen in het Vagevuur,
- de druppels van zijn Bloed, zijn Gebeden,
- zijn Lijden en al het Goede dat Hij deed,
zodat al hun bewegingen, hartslagen en ademhalingen
hersteld, gezuiverd en vergoddelijkt werden.
Bovendien deelde ik zijn Lijden uit als remedie voor iedereen.

Terwijl ik dit deed, **zei de gezegende Jezus** in mij:
"Mijn dochter, door deze intenties verwond je Mij voortdurend .
Omdat je dit vaak doet, volgt de ene pijn na de andere,
waardoor ik steeds nieuwe Wonden krijg."

Ik zei Hem: "Hoe is het mogelijk dat U door mij gewond wordt, terwijl
U mij zoveel laat lijden door mij te laten wachten op uw komst?
Wat zijn deze wonden?
Komen ze overeen met de Liefde die U voor mij hebt?"

Hij antwoordde: "In feite ben Ik pas begonnen met je alles te
vertellen wat Ik je te zeggen heb.
De ziel die op pelgrimstocht is, kan niet alle weldaden begrijpen,
noch de Liefde die tussen de Schepper en de mensen circuleert.

Zij kan niet begrijpen:

- dat haar daden, woorden en lijden deel uitmaken van mijn Leven,
- dat zij enkel door te handelen zoals jij, goed kan doen voor iedereen.

Ik zeg je enkel dat

- je gedachten, je hartslagen,
- je bewegingen, je ledematen en je lijden
zoveel Lichtflitsen zijn die uit jou voortkomen.

Wanneer ze Mij bereiken,
verspreid Ik hen voor het welzijn van iedereen
en Ik geef je drie keer zoveel Licht en Genade terug.
Bovendien zal Ik je in het Paradijs voor elk daarvan glorie geven.

Het volstaat dat Ik je zeg dat er in het Paradijs zo'n eenheid en zo'n nabijheid heerst dat

- de Schepper het orgel is en de mens de klank,
- de Schepper de zon is en de mens de stralen,
- de Schepper de bloem is en de mens de geur.

Kan je daar zonder de andere leven? Nee, zeker niet!

Denk je dat Ik geen rekening houd met al je innerlijke handelingen en met al je lijden? Hoe zou Ik dat kunnen, aangezien ze uit Mijzelf voortkomen en één zijn met Mij!

Ik voeg hieraan toe: “telkens zielen zich mijn Passie herinneren,

- een Schat die voor iedereen beschikbaar is,
is het alsof je mijn Lijden op een bank zet:
- om Het te vermenigvuldigen en
- om Het te verspreiden voor het welzijn van iedereen.”

8-19 - 23 november 1907 - Als de ziel wordt afgeleid tijdens de Communie, dan is dat omdat ze zich niet volledig aan Jezus heeft gegeven.

Toen ik hoorde over iemand die tijdens de Communie snel afgeleid is, zei ik in mijn hart tegen Jezus:

"Hoe is het mogelijk om tijdens de Communie afgeleid te zijn?"

Toen ik daarna weer in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, en de gebruikelijke innerlijke handelingen verrichtte, was het alsof er afleidingen in mij wilden binnendringen.

Maar de gezegende Jezus hield zijn handen ervoor om te voorkomen dat ze in mij binnenkwamen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, als de ziel lijdt onder afleidingen of onrust, is dat een teken dat zij zich niet volledig aan Mij heeft gegeven.

Als de ziel zich namelijk volledig aan Mij heeft gegeven,
-omdat ze volledig van Mij is,
weet Ik hoe Ik mijn geschenk goed kan bewaren.

Maar als ze zich niet volledig aan Mij heeft gegeven, kan Ik haar die zorg niet geven vanwege haar vrije wil.
En zij is gedwongen om deze ongewenste dingen te ondergaan die mijn verbintenis met haar verstoren.

Maar wanneer de ziel volledig van Mij is,
hoeft ze geen enkele moeite te doen om rustig te blijven.
Het is mijn volledige verantwoordelijkheid om te voorkomen dat er iets in haar binnendringt dat onze eenheid zou kunnen verstoren.

8-20 - December 1907 - Bij al haar handelingen moet de ziel de intentie hebben om Jezus liefdevol te ontmoeten.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over het moment waarop de gezegende Jezus zijn gezegende Moeder ontmoette op de weg naar Golgotha.

Terwijl ik met Hen meevoelde, ***zei de lieve Jezus mij:***
"Mijn dochter, mijn Moeder kwam op de dag van mijn Passie naar buiten, enkel om haar Zoon te ontmoeten en te steunen.

Evenzo is bij de ziel die Mij werkelijk liefheeft,
de enige bedoeling bij al haar handelingen
- om haar Geliefde te ontmoeten en
- om Hem te verlichten van de last van zijn Kruis.

En aangezien het menselijk leven een voortdurende aaneenschakeling is van zowel uiterlijke als innerlijke handelingen,
ontmoet de ziel voortdurend haar Geliefde.

Doet deze ziel niets anders dan haar Geliefde ontmoeten?
Nee, nee! Ze begroet Hem, omhelst Hem, troost Hem en bemint Hem, al is het maar met een klein woordje in het voorbijgaan.
En haar Geliefde is tevreden en gelukkig.

Elke handeling brengt een offer met zich mee.

Als deze handeling wordt verricht met de bedoeling:

Het Boek van de Hemel - 8- studie-versie 24 SG – De Goddelijke Wil- Lumen Luminis

- het offer dat erin ligt te ontmoeten,
zal zij Mij helpen en de last van mijn Kruis verlichten.

En hoe groot is de vreugde van deze ziel die, door middel van haar daden, altijd in contact blijft met Mij? Mijn Liefde voor haar neemt toe bij elke nieuwe ontmoeting met Mij bij alles wat zij doet.

Maar hoe weinig zijn er die hun daden gebruiken als de kortste weg
- om tot Mij te komen,
- om zich aan Mij te hechten en
- om Mij te verlossen van de vele pijnen die de mensen Mij bezorgen!

8-21 - 23 januari 1908 - Jezus komt nooit tevergeefs in de ziel. De ziel die aarzelt, geeft de vijand de tijd en de ruimte om de strijd te winnen.

Toen M. kwam, vertelde hij mij dat ik bij deze bezoeken van Onze-Lieve-Heer geen verdiensten vergaarde en ik enkel iets verdiende als ik deugzaam was.

Hij vroeg me ook om voor bepaalde behoeften van hem te bidden. In de loop van de dag voelde ik me aangesproken door deze woorden.

Toen ik probeerde deze kwestie te verduidelijken, zei ik tegen mezelf: "Mijn geliefde Goede, je weet dat ik nooit aandacht besteedde aan verdiensten, maar U enkel wou beminnen. Het lijkt alsof ze van mij een dienstmeisje in uw huis willen maken, alsof ik me met loon moet bezighouden. Nee, ik wil geen dienstmeisje zijn, maar uw dochter. Meer nog, ik wil dat U mijn Geliefde bent en ik de Uwe." Maar deze gedachte kwam altijd maar opnieuw terug.

Later, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus en Hij zei mij:

"Mijn dochter, M. heeft je niet de waarheid verteld. Wanneer Ik in een ziel kom, kom Ik nooit zonder iets. Maar Ik breng haar iets nuttigs.

- soms spreek Ik met haar over de deugden,
- soms corrigeer Ik haar,

- soms deel Ik haar Mijn schoonheid,
zodat al het andere haar lelijk lijkt, enz.

En zelfs als Ik niets tegen deze ziel zeg,
is het zeker dat de Liefde in haar blijft groeien:

- hoe meer zij Mij bemint,
- hoe meer Ik haar bemin.

Ik wil hieraan toevoegen dat de verdiensten van de liefde:

- zo groot, zo edel en zo goddelijk zijn,
dat ze, in vergelijking met andere verdiensten, van puur goud zijn,
terwijl die andere van lood zijn.

Wanneer M. je komt bezoeken, komt hij niet als een standbeeld.
En daarom probeert hij je dingen te vertellen en je goed te doen,
maar hij doet dat op de manier van een mens.

En Ik, die de Schepper ben, zou Ik dan nutteloze dingen doen!

Op dat moment herinnerde ik me de intenties die M. me had
aanbevolen en ik vroeg de Heer om hem te antwoorden.

Terwijl ik dit verzoek deed, leek het alsof ik M. zag:

- met een zilverkleurig kledingstuk en
- met een zwarte sluier die vanaf zijn hoofd naar beneden viel
en een deel van zijn ogen bedekte.

En die sluier leek zich uit te strekken tot een andere persoon die
achter hem stond.

Ik begreep er niets van en **Jezus zei mij:**

"Het zilveren kleed dat je op hem ziet,

- is de zuiverheid van zijn bedoelingen en

de zwarte sluier het menselijke dat ermee vermengd is.

Het menselijke dat zich ermee vermengt, is als een sluier die het licht
van de waarheid bedekt dat in zijn geest schijnt.

Soms zorgt het ervoor dat hij uit angst handelt of dat het hem ertoe
brengt te handelen om iemand anders tevreden te stellen en
niet volgens de waarheid die mijn genade in zijn geest doet schijnen."

Ik zei tegen Jezus: "Heer, geef hem wat hij vraagt, want het gaat om
iets dat veel met uw glorie te maken heeft."

Hij antwoordde: "Voor een besluiteloze ziel geeft uitstel de vijand de tijd om de strijd te winnen. Het niet geven van uitstel en het tonen van vastberadenheid en onwankelbaarheid sluit de deur voor hem. Het geeft de ziel het voordeel dat zij zich niet eens aan de strijd hoeft bloot te stellen.

Als M. zijn doel snel wil bereiken, is dit dus de juiste manier. Ik zal met hem zijn en we zullen overwinnen. Daarna zullen zij die zich het meest hebben verzet, degenen zijn die

- het meest voor hem zullen zijn en
- hem het meest bewonderen,

omdat ze zien dat hij hun menselijke opvattingen heeft losgelaten.

8-22 - 6 februari 1908 - Hoe weet je of een ziel in staat van Genade is?

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus even langs en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, een goede manier om te weten of een ziel in mijn Genade is, is dat de ziel bereid is om mee te werken wanneer de Genade zich aandient.

De Genade kan worden vergeleken met elektrische stroom, die alleen werkt als het apparaat voorbereid is om de stroom door te laten. Als er niets is voorbereid of als er draden gebroken of vernield zijn, dan kan het licht niet branden, zelfs als er stroom is." Toen verdween Hij.

8-23 - 7 februari 1908 - Het leven is een last die met Jezus een schat wordt.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik aan de enorme last die Jezus droeg **toen Hij aan het Kruis hing,** en **ik zei tegen mezelf:**

"Heer, het leven is ook een last - maar wat voor een last! Vooral omdat U, mijn allerhoogste God, zo ver weg bent."

Op dat moment kwam Hij naar me toe en **Hij zei** :
"Mijn dochter, het is waar dat het leven een last is.
Maar wanneer de ziel deze last samen met Mij draagt,
en wanneer zij bedenkt dat zij aan het einde van dit leven
deze last bij Mij kan neerleggen,
zal zij zien dat deze last zal worden omgezet in een schat,
bestaande uit: parels, edelstenen, diamanten en alle rijkdommen,
die geschikt zijn om haar voor eeuwig gelukkig te maken.

8-24 - 9 februari 1908 - De manier om met Jezus te zijn. De noodzaak van Liefde.

Na de Communie zei ik: "Heer, houd mij altijd dicht bij U, want ik ben te klein en omdat ik zo klein ben, zou ik kunnen verloren lopen."

Hij antwoordde mij: "Ik wil je leren hoe je met Mij moet zijn.

"Ten eerste moet je

- in Mij binnengaan,
- je in Mij te veranderen en
- voor jezelf nemen wat je in Mij vindt.

Ten tweede, wanneer je volledig met Mij gevuld bent,

- ga dan naar buiten en werk samen met Mij alsof jij en Ik één zijn, zodat
 - als Ik beweeg, jij ook beweegt, en
 - als Ik denk, denk jij hetzelfde als Ik.
- Met andere woorden, alles wat Ik doe, doe jij ook.

Ten derde, met deze handelingen die we samen hebben gedaan, trek je je even terug.

Dan ga je naar de mensen toe en

- geef aan iedereen en aan elk van hen alle dingen die we samen gedaan hebben:
- geef mijn goddelijke Leven aan iedereen.

Kom onmiddellijk daarna terug naar Mij om Mij namens iedereen alle eer te geven, die zij Mij verschuldigd zijn.

Bid, vergeef hen, herstel, bemin Mij!

Oh ja, **bemin Mij in naam van iedereen, verzadig Mij met liefde!**

In Mij is er geen enkele hartstocht.

Maar als er toch één zou kunnen zijn, dan zou het Liefde zijn.

In feite is Liefde in mij meer dan een passie, het is mijn Leven.

Passies kunnen vernietigd worden, maar mijn Leven niet.

Zie hoezeer Ik het nodig heb om bemind te worden.

Dus ***Bemin Mij! Bemin Mij!***

8-25 - 12 februari 1908 - De moedige ziel doet in één dag wat de schuchtere ziel in een jaar doet.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

schuchterheid staat genade in de weg en schaadt de ziel.

Een schuchtere ziel zal nooit in staat zijn om grote dingen te doen,

- noch voor God, noch voor de naaste, noch voor zichzelf.

De schuchtere ziel gedraagt zich alsof haar benen gebonden zijn.

Omdat ze niet vrij kan lopen, zijn haar ogen altijd gericht:

- op zichzelf gericht en

- op de inspanningen die ze moet leveren om te lopen.

Door haar schuchterheid houdt ze haar ogen naar beneden gericht,

- nooit omhoog gericht.

Wanneer ze handelt, put ze haar kracht:

- niet uit God, maar uit zichzelf

En daardoor verliest ze kracht in plaats van eraan toe te nemen.

Als de genade in haar zaait, overkomt haar hetzelfde lot als een arme boer die, nadat hij zijn kleine akker heeft ingezaaid en bewerkt, weinig of niets oogst.

De moedige ziel doet in één dag,

wat de schuchtere ziel in een jaar doet.

8-26 - 16 februari 1908 - Het Kruis is de beste manier om te weten of je de Heer echt bemint.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand was, vroeg ik me af waarom enkel het kruis ons de zekerheid geeft dat we de Heer beminnen. Er zijn immers nog vele andere dingen, zoals de deugden, het gebed en de sacramenten, die ons ook kunnen tonen of we de Heer echt beminnen.

Terwijl ik zo nadacht, kwam de gezegende Jezus en ***Hij zei me:*** "Mijn dochter, het is inderdaad zo.

Enkel het kruis kan ons de zekerheid geven dat we de Heer echt beminnen. Het is evenwel het kruis dat met geduld en berusting gedragen wordt. Als er geduld en berusting is voor het kruis, komt dat omdat de Liefde van God aanwezig is.

De natuur is immers zeer weerspanning tegenover lijden.

Als er geduld is, is dit niet natuurlijk, maar goddelijk.

Dat wil zeggen dat de ziel de Heer niet enkel met haar eigen liefde bemint, maar ook met goddelijke Liefde.

Hoe kunnen we dan twifelen aan het feit dat deze ziel God echt bemint, als ze Hem bemint met de goddelijke Liefde zelf!

Wat betreft andere zaken, waaronder de Sacramenten, kan de ziel ook goddelijke Liefde in zich hebben.

Maar deze kunnen niet de zekerheid geven die het Kruis geeft.

De liefde zou kunnen afwezig zijn door een gebrek aan goede ingesteldheid.

Iemand kan misschien zeer goed biechten, maar als hij de juiste ingesteldheid mist, kan je niet besluiten dat hij God bemint.

Als iemand de Communie ontvangt, ontvangt hij weliswaar het goddelijke Leven, maar we kunnen alleen zeggen dat dit goddelijke Leven in hem blijft als hij echt de vereiste gesteltenis heeft.

Iemand kan de Communie ontvangen of biechten, maar als zich gelegenheden voordoen en hij niet geduldig is, ontbreekt hem ook de liefde. Liefde is immers enkel te herkennen aan opoffering.

Het kruis, geduld en berusting zijn vruchten die enkel voortkomen uit Genade en liefde.

8-27 - 9 maart 1908 - De Hartslagen van Jezus bevatten de hartslagen van alle mensen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes.

Hij kwam zeer dicht bij mij om me de slagen van zijn Hart te laten horen. Deze slagen waren zeer krachtig en elk slag ging gepaard met meerdere kleine slagen. **Jezus zei me:**

"Mijn dochter, zo **klopte mijn Hart tijdens mijn Passie.**

Alle mensenlevens klopten in mijn Hart.

Met hun zonden waren ze allemaal in staat Mij de dood te geven.

Maar ondanks hun ondankbaarheid gaf mijn Hart, gedreven door de kracht van de Liefde, iedereen weer leven.

Daarom klopte mijn Hart zo krachtig.

Mijn hartslagen omvatten alle menselijke hartslagen, waardoor ze werden omgezet in slagen van:

- genade, liefde en goddelijke verrukkingen.

Daarna verdween Hij.

Omdat ik gedurende de dag verschillende bezoekers had ontvangen, voelde ik me moe.

Ik klaagde innerlijk bij Onze-Lieve-Heer door **Hem te zeggen:**

"Haal de schepselen om mij heen weg, want ik voel me erg beklemd
Ik weet niet wat ze in mij zien en van mij willen.

Heb medelijden met mij vanwege de inspanningen die ik voortdurend moet leveren

- om innerlijk bij U te blijven en

- om uiterlijk bij de mensen te zijn!"

Op dat moment kwam ***de Maagd Maria.***

Zij wees met haar rechterhand naar mijn binnenste, waar mijn lieve Jezus zich bevond. **Zij zei me:**

"Mijn lieve dochter, wees niet somber.

De mensen gaan immers waar een schat te vinden is.

In jou bevindt zich de schat van het lijden,

- waarin mijn lieve Zoon zich bevindt.

Daarom komen ze naar jou.

Wat jou betreft, wanneer je met hen bezig bent, laat je dan niet afleiden van je Schat. Maak dat allen de Schat die je in jou draagt beminnen. Dat is het Kruis en mijn Zoon.

Op die manier zal je hen verrijkt terugsturen.

8-28 - 13 maart 1908 - De warmte van de vereniging met Jezus maakt de ziel vruchtbaar door de onstuimigheid van de menselijke neigingen te neutraliseren.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen een duivel verscheen. Hij deed vreemde dingen. Zodra hij verdwenen was, dacht ik niet meer aan hem of aan zijn vreemde gedrag, omdat ik volledig in beslag genomen was door mijn hoogste en enige Goed.

Daarna kwam er een gedachte bij me op:

"Wat ben ik slecht en smakeloos: niets maakt indruk op mij!"

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, er zijn streken,

waar planten niet worden blootgesteld aan kou, vorst of sneeuw.

Daardoor verliezen ze hun bladeren, bloemen en vruchten niet.

Als ze een pauze nemen, is dat maar voor een korte tijd nadat hun vruchten zijn geplukt.

Er is immers tijd nodig om nieuwe vruchten te laten groeien.

In feite bevrucht de warmte van de zon hen op een zeer bewonderenswaardige manier.

Ze zijn niet onderhevig aan vertragingen, zoals dat wel het geval is bij planten in koude streken. Die arme planten, vanwege de kou en de sneeuw die maandenlang heerst, kunnen slechts weinig vruchten voortbrengen en dat enkel gedurende een zeer korte periode.

Dit stelt bijna het geduld van de landbouwer die hen verbouwt op de proef.

De zielen die Eén met Mij zijn geworden,

zijn als de eerste categorie planten.

De warmte van onze Eenheid verdrijft de koude van hun menselijke neigingen. Deze zou hen zoals een koud klimaat hen onvruchtbaar maken en hen beroven van hun bladeren en hun goddelijke vruchten. De vorst van de hartstochten en de sneeuw van de verstoringen bevroren de vruchten van de Genade in hun zielen.

De zielen die met Mij verbonden zijn, leven in de schaduw van deze Eenheid. Bijgevolg maakt niets nog een indruk op hen. En niets dringt binnen in hun innerlijk dat onze eenheid en onze rust kan storen. Hun ganse leven speelt zich af in mijn Centrum.

Hun neigingen en passies zijn gericht op God. En soms is er een korte pauze, omdat Ik Mij verberg, om hen nadien te kunnen verrassen met een grotere troost, en om meer vruchten van geduld en heldhaftigheid te oogsten die tijdens mijn afwezigheid tot rijpheid zijn gekomen.

Bij onvolmaakte zielen is het precies het tegenovergestelde.

Ze lijken op planten uit koude streken, gevoelig voor alle verstoringen. Hun leven is meer gebaseerd op indrukken dan op rede en deugden.

Neigingen, hartstochten, verleidingen, onrust en alle gebeurtenissen in het leven zijn voor hen als kou, sneeuw, vorst en hagel die de ontwikkeling van mijn eenheid met hen belemmeren.

En wanneer het lijkt alsof ze prachtig tot bloei zijn gekomen, is er maar één tegenslag nodig, iets dat hen van streek maakt om deze mooie bloei te laten verwelken en op de grond te laten vallen.

Zij blijven nog steeds in het beginstadium, brengen zeer weinig vruchten voort en stellen mijn geduld op de proef terwijl Ik hen kweek."

8-29 -15 maart 1908 - Stormen hebben geen vat op zielen die vervuld zijn van God.

Deze morgen voelde ik me meer dan ooit bedrukt door het gemis van mijn hoogste en enige Goed.

Tegelijkertijd was ik echter kalm en zonder die angst die me gewoonlijk tussen hemel en aarde doet ronddwalen tot ik Hem gevonden heb.

Ik zei tegen mezelf: "Wat een verandering!

Ik voel me verlamd door het verdriet van uw afwezigheid.

En tegelijkertijd ween ik niet en voel ik een diepe vrede die mij volledig vervult. Er komt geen enkele onrust in mij op."

Op dat moment kwam de gezegende Jezus en *Hij zei mij:*

"Mijn dochter, maak je geen zorgen.

Je moet weten dat wanneer er een zware storm op zee woedt, deze storm slechts oppervlakkig is.

De diepe zee is volkomen kalm, het water is rustig, en de vissen, wanneer ze de storm waarnemen, zullen zich in het diepe water nestelen om daar veiliger te zijn.

De storm woedt echt daar

- waar het water ondiep is,

- waar hij het water van de oppervlakte tot de bodem kan doen kolken en zelfs het water naar andere delen van de zee kan verplaatsen.

Dat is wat er gebeurt met zielen.

Wanneer ze volledig met God zijn vervuld tot het punt van overstromen, kunnen stormen hen op geen enkele manier doen wankelen. Want geen enkele kracht kan God trotseren.

Hooguit kan de ziel de storm oppervlakkig voelen.

Sterker nog, wanneer de ziel de storm waarneemt, brengt zij haar deugden op orde en zoekt zij haar toevlucht in de diepten van God.

Dus zelfs als er uiterlijk een storm lijkt te zijn, is dat slechts schijn.

Op dat moment geniet de ziel het meest van vrede, rust en kalmte in

de schoot van God, zoals een vis op de bodem van de zee.

Het tegenovergestelde geldt voor zielen die leeg zijn van God of slechts een klein beetje van Hem bevatten: de stormen schudden hen volledig door elkaar. En als ze een beetje van God hebben, dan verspillen ze dat. verliezen ze dat beetje dat ze hebben.

Er is trouwens geen grote storm nodig om hen te verontrusten. Het minste zuchtje wind is voldoende om hun deugden te laten verdwijnen.

Sterker nog, zelfs de heilige dingen zelf, die een heerlijke voedingsbron vormen voor zielen die vervuld zijn van God, en waarvan deze tot verzadiging toe genieten, veranderen in stormen voor deze zielen. Ze worden door elke winden omvergeworpen. Er is nergens stilte voor hen. Want logischerwijs is daar waar God niet volledig tegenwoordig is, de erfenis van de vrede ver weg.

8-30 - 22 maart 1908 - Luisa verkeert in een staat van voortdurend gebed, opoffering en vereniging met God.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam. Het leek alsof ik M. en andere priesters zag. Een jonge Man van goddelijke schoonheid kwam naar me toe en gaf me te eten. Ik vroeg Hem om dit voedsel ook aan M. en de anderen aan te bieden.

Toen ging de jongeman naar M. toe, gaf hem een flinke portie. En **Hij zei:** "Ik deel mijn voedsel met jou en jij mag mijn honger stillen door mij zielen te geven."

Hij zei dit terwijl hij wees op het werk dat M. wil volbrengen. Hij gaf hem ook innerlijk sterke impulsen en inspiratie. Daarna gaf hij de anderen te eten.

Op dat moment verscheen er een eerbiedwaardige Dame. Degenen die voedsel hadden gekregen, verzamelden zich rondom haar en vroegen haar om uitleg over mijn toestand.

De Dame antwoordde hen:

"De toestand van deze ziel is er een van voortdurend gebed, opoffering en vereniging met God. Bovendien wordt zij, terwijl zij zich in deze toestand bevindt, blootgesteld aan alle gebeurtenissen van de Kerk, de wereld en de Gerechtigheid van God.

Zij bidt zij, herstelt, ontwapent en voorkomt zoveel mogelijk de straffen die de Gerechtigheid van God over de mensen wil uitstorten. Daarna wordt alles opgeschort.

Toen ik dit hoorde, zei ik tegen mezelf:

"Ik ben zo slecht! Maar ze zeggen dat dit mijn toestand is."

Ondertussen bevond ik me bij een klein, hoog raam van waaruit ik alles kon zien wat er in de Kerk en in de wereld gebeurde, en de straffen die op het punt stonden te vallen.

Wie zou ze allemaal kunnen beschrijven!

Ik geef het op om niet te lang uit te weiden.

O, wat heb ik gekreund en gebeden!

Ik zou mezelf in stukken hebben willen hakken om dit alles tegen te gaan. Toen verdween alles plotseling.

En ik bevond me terug in mijn lichaam.

8-31 - 25 maart 1908 - De verleiding kan gemakkelijk worden overwonnen.

Als er sprake is van hartstocht, heeft de duivel meer kracht. Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Jezus kwam eventjes en Hij zei mij:

"Mijn dochter, verleiding kan gemakkelijk worden overwonnen.

Want de duivel is het lafste wezen dat er bestaat.

Een tegengestelde handeling, minachting of een gebed is voldoende om hem te verjagen.

Deze handelingen maken hem namelijk nog banger en om de verwarring niet te hoeven verdragen, vlucht hij doodsbang weg zodra hij merkt dat de ziel vastbesloten is geen aandacht te schenken aan zijn suggesties.

Als de ziel zich echter niet gemakkelijk kan bevrijden, betekent dit dat het niet alleen om een verleiding gaat, maar om een in de ziel gewortelde hartstocht die, samen met de verleiding, haar tiranniseert.

Zo is de ziel niet in staat zichzelf te bevrijden. Waar passie is, heeft de duivel meer kracht om de ziel te misleiden.

8-32 - 29 maart 1908 - Vreedzame zielen zijn een genot voor God.

Toen Jezus deze morgen kwam, was Hij gekleed in een zwarte mantel. Hij kwam dichterbij en plaatste mij onder die mantel.

Hij zei mij: "Zo zal Ik alle mensen omhullen als in een zwarte mantel." Toen verdween Hij.

Ik voelde me getroffen vanwege bepaalde straffen.

Ik smeekte Hem terug te komen, omdat ik niet meer zonder Zijn aanwezigheid kon. Maar ik bleef me getroffen voelen door het visioen dat ik zojuist had gezien.

Nadat ik lang had aangedrongen, kwam Hij terug met een beker vloeistof in de Hand. Hij gaf me te drinken en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, de vredige zielen eten aan mijn eigen tafel en drinken uit mijn eigen beker.

Bovendien blijft de goddelijke Boogschutter pijlen op hen afschieten. Geen van deze pijlen gaat verloren.

Ze raken allemaal de geliefde ziel.

En deze vervaagt terwijl de Boogschutter doorgaat met zijn pijlen.

Soms laten ze haar sterven van liefde,

dan weer brengen ze haar terug naar een nieuw leven van Liefde.

Aan de andere kant, vanuit haar wonden, schiet de ziel haar pijlen af om Hem te verwonden die haar zo veel pijn heeft gedaan.

Zo is de vredige ziel een bron van vreugde en vermaak voor God.

Wat de onrustige zielen betreft, als de goddelijke Boogschutter pijlen naar hen schiet, gaan deze verloren door de ziel.
Dit geeft bitterheid aan de goddelijke Boogschutter.
Maar de duivel amuseert zich.

8-15 - 5 april 1908 - Alle voorrechten van de Koningin-Moeder komen voort uit het Goddelijke Fiat. God kijkt meer naar een klein gebaar dat in zijn Wil wordt gedaan dan naar een grote daad die buiten zijn Wil wordt verricht.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam.
Ik was in een tuin waar ik **de Koningin-Moeder** op een zeer hoge troon zag zitten. Ik brandde van verlangen om naar de top van de troon te klimmen om haar hand te kussen.

Toen ik probeerde daarheen te gaan, daalde ze af en gaf me een luidruchtige kus op mijn gezicht.
Toen ik naar haar keek, zag ik een soort Licht in haar waarin het woord "**Fiat**" geschreven stond.

Uit dit woord vloeiden eindeloze zeeën voort
- van deugden, genade, grootsheid, glorie, vreugde, schoonheid en
- van alles wat onze Koningin-Moeder in zich heeft.
Al deze Goede Dingen kwamen voort uit het Fiat.

O, hoe machtig, vruchtbaar en heilig is dit Fiat!
Wie kan dat begrijpen?
Het is zo groot dat ik er sprakeloos van ben. Daarom stop ik hier.

Ik keek haar vol bewondering aan en **Zij zei mij**: "Mijn dochter, **al mijn heiligheid is voortgekomen uit het woord 'Fiat'**."

Ik heb nooit ook één enkele stap gezet,
- zelfs geen enkele ademhaling,
- geen enkele andere handeling verricht,
behalve in de Wil van God.

Mijn leven, mijn voedsel, mijn alles was de Wil van God.

Dit bracht in mij een Zee van Heiligheid, Rijkdom, Glorie en Eer!
Alles was goddelijk, niet menselijk.

Hoe meer de ziel verenigd is met en zich identificeert met de Wil van God, des te meer kan zij heilig worden genoemd en wordt zij door God bemind. En hoe meer zij door God wordt bemind, hoe meer zij begunstigd wordt

Want het leven van de ziel is niets anders dan een daad van de Wil van God. Hoe zou God deze ziel niet kunnen liefhebben, aangezien zij zijn eigen schepping is?

Daarom moeten we ons niet druk maken over de vraag of we veel of weinig doen, maar eerder of het door God gewild is of niet.

In feite kijkt de Heer meer naar de kleine dingen als ze in overeenstemming zijn met zijn Wil, dan naar de grote dingen die buiten zijn Wil om worden gedaan.

8-34 - 8 april 1908 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is voortdurend in gemeenschap met Jezus. Hoe weet je of je toestand in overeenstemming is met de Wil van God?

Ik was bedroefd omdat ik niet elke dag de Communie kon ontvangen. Mijn goede Jezus kwam naar me toe en Hij zei:
"Mijn dochter, *Ik wil dat niets je verontrust.*

Het is waar dat de Communie iets groots is, maar hoelang duurt de innige vereniging tussen de ziel en Mij? Hooguit een kwartier.

Wat je het meest moet koesteren, is:
de volledige verzaking van je wil ten gunste van de Mijne
Want voor wie in mijn Wil leeft, is er niet alleen een kwartier lang een nauwe verbondenheid, maar altijd, altijd!

Mijn Wil is voortdurende gemeenschap met de ziel.

Het is niet slechts één keer per dag, maar elk uur, elk moment, is de ziel die mijn Wil doet in nauwe gemeenschap met Mij.

Ik beleefde zeer bittere dagen

- vanwege het ontberen van mijn hoogste en enige Goed, en ook
- vanwege de hardnekkige gedachte dat mijn toestand misschien slechts een bedrog was.

Mijn lijden werd nog verergerd door mijn verplichting om voortdurend in bed te blijven liggen, zonder beweging of bezigheid, in afwachting van mijn biechtvader.

Bovendien werd ik beroofd van mijn gebruikelijke slaperigheid. Dit alles, samen met mijn onophoudelijke tranen, kwelde mij zozeer dat ik er ziek van werd.

Meerdere keren heb ik mijn biechtvader gevraagd om mij toestemming te geven om in mijn bed te gaan zitten, zoals ik gewoon was, en mijn gebruikelijke borduurwerk te doen wanneer ik niet sliep en Jezus mij geen mysterie van zijn Passie als slachtoffer liet delen.

Maar mijn biechtvader verbood me dat zeer streng. Hij zei dat deze toestand, zelfs zonder mijn hoogste Goed, moest worden beschouwd als een toestand van slachtofferschap vanwege de pijn van het gemis van Jezus en ook uit gehoorzaamheid.

Ik heb altijd gehoorzaamd, maar mijn gekweld hart zei me voortdurend: "Is dit niet gewoon een bevlieging? Waar is je slaperigheid, je toestand van slachtoffer?"

Sta op, sta op! Zoek geen excuses! Werk, werk!
Zie je niet dat je pretenties je naar de verdoemenis leiden?
Ben je dan niet bang?
Denk je niet aan het verschrikkelijke oordeel van God?
Zie je niet dat je al die jaren alleen maar een afgrond voor jezelf hebt gegraven waarin je voor eeuwig opgesloten zult blijven?

O God! Wie kan de wrede marteling beschrijven die mijn ziel kwelde, die mij verpletterde en mij in een zee van pijn onderdompelde?
Maar de tirannieke gehoorzaamheid liet me geen greintje eigen wil over. Dat de Wil van God geschiede!
Zij die wil dat de dingen zo gaan!

Gisterenavond, terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde en midden in deze wrede kwellingen, werd ik omringd door mensen die zeiden:
"Reciteer een Onze Vader, een Ave Maria en een Gloria ter ere van Sint Franciscus van Paola.
Dat zal je wat verlichting brengen in je lijden."

Terwijl ik dat deed, verscheen de heilige voor mij en bracht mij een klein broodje. Hij gaf het me en hij zei: "Eet het op."

Ik at het op en voelde me helemaal gesterkt.
Toen zei ik hem: "Lieve heilige, ik wil je iets zeggen."
Hij antwoordde zeer vriendelijk: "Wat wil je me zeggen?"

Ik vervolgde: "Ik ben bang dat mijn toestand niet in overeenstemming is met de Wil van God. Tijdens de eerste jaren van deze ziekte, die ik toen met tussenpozen had, voelde ik me door Onze-Lieve-Heer geroepen om een offerziel te worden.

En ik werd overvallen door zoveel innerlijk lijden en zoveel innerlijke wonden dat het er uiterlijk uitzag alsof ik in een crisis verkeerde. Maar nu vrees ik dat het mijn verbeelding was die mij deze kwalen bezorgde."

Waarop de heilige mij zei: "Een zeker teken om te weten of een toestand in overeenstemming is met de Wil van God:
dat de ziel bereid is om anders te handelen als zij verneemt dat de Wil van God deze toestand niet langer wenst."

Maar omdat ik niet overtuigd was, voegde ik eraan toe:
"Lieve heilige, ik heb je niet alles verteld. Luister goed. In het begin was het met tussenpozen. Daarna riep de Heer mij tot een voortdurende opoffering en nu lig ik al 21 jaar onafgebroken in bed. Wie zou al mijn beproevingen kunnen beschrijven?"

Soms lijkt het alsof God me alleen laat en me het lijden ontnemt, de enige trouwe vriend in mijn toestand. En ik blijf helemaal gebroken achter, zonder God en zonder de steun van het lijden, vandaar de twijfels en angsten dat mijn toestand misschien niet in overeenstemming is met de Wil van God.

Vol goedheid zei de heilige mij: "Ik herhaal wat ik je al heb gezegd.
Als je bereid bent om de Wil van God te doen wanneer je die kent, dan is je toestand in overeenstemming met zijn Wil."

Daarna voelde ik sterk in mijn ziel dat, als ik de Wil van God duidelijk zou kennen, ik bereid zou zijn om die te aanvaarden, zelfs als dat mij mijn leven zou kosten. Daarna was ik rustiger. God zij altijd dank.

8-35 - 3 mei 1908 - Voor de ziel die de Wil van God doet, stroomt Deze door haar hele wezen als haar bloed.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.
Even voelde ik Onze-Lieve-Heer bij mij. Hij zei mij:

"Mijn dochter, voor de ziel die mijn Wil doet, stroomt Deze door haar hele wezen als haar bloed. Zo staat deze ziel voortdurend in contact
- met Mij,
- met mijn Macht, mijn Wijsheid, mijn Liefde en mijn Schoonheid.

Ze neemt deel aan alles wat van Mij is.
Omdat zij niet meer in haar eigen wil leeft, leeft zij in de Mijne.
En omdat mijn Wil in haar wil stroomt, stroomt haar wil door mijn hele Wezen en voel ik voortdurend haar contact.

Je kunt niet begrijpen hoezeer Ik aangetrokken wordt om:
- haar te beminnen,
- haar te begunstigen,
- aan al haar verzoeken te voldoen.

Als Ik haar niet zou antwoorden, zou Ik Mijzelf niet antwoorden.
Omdat zij in mijn Wil leeft, is wat zij vraagt,
niets anders dan wat Ik zelf wil.
En omdat ze alles krijgt wat ze vraagt,
is ze gelukkig voor zichzelf en voor anderen.

Haar leven speelt zich meer in de Hemel dan op aarde af.
Dat is de vrucht die mijn Wil voortbrengt: de ziel vooraf zalig maken.

8-36 - 12 mei 1908 - Door hun slecht voorbeeld hebben de rijken de armen tot het kwaad verleid.

In mijn gebruikelijke toestand smeekte ik Onze-Lieve-Heer om zo goed te zijn vrede te brengen in de zielen,

- die in onenigheid waren en
- in de armen die de rijken wilden aanvallen.

Het lijkt erop dat de mensen dorsten naar menselijk bloed, dat ze elkaar niet meer kunnen verdragen.

Als de Heer zich er niet mee bemoeit, staan we op het punt de straffen te krijgen waarover Hij mij vaak heeft gesproken.

Hij kwam even en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, er is een rechtvaardige Gerechtigheid.

De rijken waren de eersten die de armen een slecht voorbeeld gaven,

- om de religie te verlaten,
- hun plichten te verwaarlozen.

Ze schamen zich nu om de kerk binnen te gaan om de H. Mis bij te wonen en hun plichten te vervullen. De armen hebben zich gevoed met het slecht voorbeeld van de rijken.

En omdat ze zich niet kunnen beheersen, proberen ze hen aan te vallen en zelfs te doden. Er is geen orde zonder onderwerping aan God. De rijken hebben zich van God afgekeerd.

De mensen komen in opstand

- tegen God,
- tegen de rijken en
- tegen iedereen.

De weegschaal van mijn Gerechtigheid is vol. En Ik kan haar niet langer in evenwicht houden."

**8-37 - 15 mei 1908 - De mensen bereiden twee stormen voor:
de ene tegen de regering en de andere tegen de kerk.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam te midden van revoluties. De mensen leken me meer dan ooit vastbesloten om bloed te vergieten.

Ik smeekte de Heer en *Hij zei mij:* "Mijn dochter, er zijn twee stormen die de mensen voorbereiden:
- de ene tegen de regering en
- de andere tegen de Kerk."

Ik zag leiders vluchten.
De koning leek in handen van de vijand te vallen.
De rijken liepen groot gevaar en sommigen waren stervende.

Wat mij het meest bedroefde, was dat de revolutie ook tegen de kerk gericht was en dat er onder de revolutionaire leiders, priesters waren.

Toen deze dingen hun uiterste grenzen hadden bereikt, leek het alsof er een buitenlandse macht tussenbeide kwam.
Ik stop hier omdat deze zaken elders worden beschreven.

8-38 - 22 juni 1908 - De Goddelijke Wil heeft zo'n kracht dat niets Hem kan weerstaan.

Deze morgen voelde ik me erg beklemd door het gemis van mijn geliefde Jezus.

Ik zei tegen mezelf:

"Ik kan niet meer! Hoe kan ik doorgaan zonder mijn Leven!
Wat een geduld moet je hebben met U!
Welke deugd zou U ertoe kunnen aanzetten om te komen?"

Op dat moment kwam Hij en *Hij zei mij:* "Mijn dochter, de deugd, die alles overwint, alles gelijk maakt en alles verzacht, is de Wil van God.
Hij bevat zo'n kracht dat niets Hem kan weerstaan.

Terwijl Hij dit zei, verscheen er voor mij een pad vol met stenen, doornen en steile Bergen.

Toen dit pad in de Goddelijke Wil werd geplaatst, werden door de Kracht van die Wil zelf,

- de stenen verpulverd,
- de doornen veranderd in bloemen en
- de bergen plat gemaakt.

In de Goddelijke Wil hebben alle dingen

- hetzelfde uiterlijk,
- dezelfde kleur.

Moge zijn allerheiligste Wil altijd gezegend zijn

8-39 - 30 juni 1908 - De ware geest van Rechtschapenheid en Naastenliefde.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand, doordrenkt van bitterheden en ontberingen. Het leek alsof ik mensen zag rebelleren en de strijd tegen de rijken verhevigen.
De zeer zachtmoedige **Jezus zei mij** op klagende toon:

"Ik ben het die de armen vrijheid geeft.
Want Ik ben de rijken beu. Ze hebben genoeg gedaan!
Hoeveel geld is er verspild aan bals, in het theater, aan nutteloze reizen, aan ijdelheden, en zelfs aan zonde!

Intussen kunnen de armen niet genoeg brood krijgen om zich te voeden! Ze zijn tot slaaf gemaakt: ze zijn misselijk en vol bitterheid. Als de rijken hen alleen maar hadden gegeven wat ze aan nutteloze dingen hadden uitgegeven, zouden mijn armen gelukkig zijn geweest.

Maar de rijken hebben hen als vreemdelingen behandeld. Ze hebben hen zelfs geminacht. Zij hielden het comfort en het vermaak voor zichzelf als een recht dat bij hun status hoorde. En zij lieten de armen in ellende achter, alsof dat bij hun status hoorde.

Terwijl Hij dit zei, leek Hij de armen zijn genade te ontnemen,
- met als gevolg dat zij agressief werden tegen de rijken
zodat er ernstige dingen zouden gebeuren.

Toen ik dit alles zag, zei ik: "Mijn lieve Leven en mijn grootste Goed,
het is waar dat er slechte rijken zijn, maar er zijn ook goede.

Bijvoorbeeld

- die vrome dames die giften doen aan de kerk, en
- ook jouw priesters die zoveel voor iedereen doen."

Jezus antwoordde:

"Ach, mijn dochter, blijf rustig en raak dit zeer pijnlijke punt niet aan.
Ik zou je kunnen zeggen dat Ik die vrome dames niet ken.
Ze geven aalmoezen waar ze willen, voor hun eigen doeleinden,
zodat de mensen hen dienen.

Ze geven duizenden lire uit voor de mensen die ze aardig vinden.
Maar voor degenen die het echt nodig hebben, geven ze niet eens
een cent.

Kan Ik zeggen dat ze uit liefde voor Mij aalmoezen geven?

Oordeel zelf: voorzien deze mensen in echte behoeften?
Zij geven veel waar dat niet nodig is, terwijl ze weigeren zelfs maar
een klein beetje te geven waar dat wel nodig is!

Zo kan je oordelen dat deze mensen geen

- echte geest van naastenliefde hebben,
- echte zuiverheid van intentie.

En je kan besluiten dat mijn armen vergeten worden,

- zelfs door deze vrome mensen.

En de priesters!

Ach, mijn dochter, dat is nog erger!

Zeg je dat ze iedereen goed doen?

Je houdt jezelf voor de gek!

Ze doen goed voor de rijken, ze hebben tijd voor de rijken.

Maar ook hier worden de armen bijna uitgesloten.

De priesters hebben geen tijd voor hen, hebben geen troostende
woorden voor hen, sturen hen weg, waarbij ze zelfs het excuus
gebruiken dat ze ziek zijn.

Ik kan zeggen dat als de armen zich van de Sacramenten hebben afgekeerd, de priesters daaraan hebben bijgedragen. Want ze hebben altijd tijd om de rijken te biechten, maar weinig tijd voor de armen. Zo geraken de armen het beu en komen ze niet meer terug.

Als er een rijke persoon komt, aarzelen de priesters geen moment: tijd, troostende woorden, hulp. Ze vinden alles voor de rijken. Mag ik zeggen dat ze een echte geest van naastenliefde hebben als ze kiezen naar wie ze willen luisteren?

En hoe zit het met de armen?

Ofwel sturen ze hen ergens anders heen, of ze onderdrukken hen zo erg, dat als mijn Genade hen niet op een bijzondere manier had geholpen, ze uit mijn Kerk zijn verdwenen.

Slechts enkele priesters hebben een ware geest van rechtschapenheid, echte naastenliefde.

Daarna bleef ik achter met meer bitterheid dan ooit. En ik smeekte om zijn genade.

8-40 - 26 juli 1908 - Gehoorzaamheid is de deur waardoor Jezus de ziel kan binnengaan.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
gehoorzaamheid is de deur langs waar Ik de ziel kan binnengaan.

Als deze deur er niet is, kan ik zeggen:

- dat er geen plaats voor Mij is in deze ziel en
- dat ik gedwongen ben om buiten te blijven."

8-41- 10 augustus 1908 - Liefde zegt nooit "genoeg".

In mijn gebruikelijke toestand werd ik overspoeld door bitterheid en ontberingen. Na de Communie klaagde ik bij de gezegende Jezus over de manier waarop Hij mij had verlaten en over de zinloosheid van mijn toestand. Met medeleven zei Hij mij:

"Mijn dochter, niets heeft de geschenken die wij elkaar hebben gegeven veranderd, want hun waarde ligt in hun Bron.

Stel dat

- dat twee mensen verbonden zijn door vriendschap of huwelijk,
 - dat ze elkaar geschenken hebben gegeven en
 - dat ze elkaar zoveel beminnen dat ze onafscheidelijk zijn geworden.
- Elk van hen heeft de ander gekopieerd en voelt de ander in zichzelf.

Laten we verder veronderstellen dat zij uit strikte noodzaak zij gedwongen zijn om van elkaar gescheiden te zijn.

Zullen dan door deze scheiding:

- hun wederzijdse gaven verminderd zijn of
- hun liefde verminderd zijn?

Integendeel, hun afstand zal alleen maar tot gevolg hebben dat het

- hun liefde doet groeien en
- ervoor zorgt dat ze meer aandacht besteden aan de uitgewisselde geschenken, in afwachting van andere verrassingscadeaus bij hun terugkeer.

Sterker nog, aangezien elke persoon de geliefde in zichzelf heeft gereproduceerd, is het alsof er geen afstand tussen hen bestaat:

- elk voelt de stem van de ander in zichzelf.
- elk voelt de ander in zijn gedachten, zijn werk en zijn stappen stromen.

Hij voelt de andere tegelijkertijd ver weg en dichtbij,
Hij zoekt de ander maar kan haar niet vinden,
Hij raakt de andere aan, maar kan haar niet vastgrijpen.
Daardoor zijn hun zielen voortdurend in een martelaarschap van liefde.

Wat jou betreft, als mijn Gerechtigheid Mij ertoe brengt

- om je van Mij te beroven en
 - om een tijdje bij je weg te blijven,
- kun je dan zeggen dat
- Ik je mijn gaven heb ontnomen en
 - dat er minder liefde is?"

Ik antwoordde:

"Het is te moeilijk om mijn toestand te verdragen, mijn lieve Leven.

Wat doe ik hier als U me niet laat lijden
zodat mijn medemensen gespaard blijven van straffen?

U hebt me meerdere keren gezegd dat U de regen zou tegenhouden,
en het regent niet meer.

Niets kan U dus weerhouden, alles wat U zegt, doet U ook.

Als U dicht bij me was zoals vroeger,
zou ik U zoveel dingen vertellen dat U me zou laten winnen!
Hoe kan U zeggen dat afstand niets betekent?

Hij antwoordde:

"Juist om die reden ben ik gedwongen afstand te houden,

- om je niet te laten winnen,
- maar om plaats te maken voor Gerechtigheid.

Dit heeft voordelen:

- het gebrek aan water zal hongersnood veroorzaken,
 - het volk zal vernederd worden en,
 - na bloedbaden en oorlogen
- zal de genade hen meer bereid vinden om gered te worden.

Is het niet ook een voordeel dat,

- terwijl oorlog op het punt staat zich bij de hongersnood te voegen,
door je zo te beschermen, de oorlog wordt uitgesteld en er daardoor
meer zielen worden gered?

Hij voegde eraan toe:

"Liefde zegt nooit 'genoeg'. Zelfs als Liefde de ziel geselt en in
stukken scheurt, schreeuwen die stukken 'Liefde'.

Liefde zegt nooit 'genoeg'.

En, niet tevreden, verpulvert ze deze stukjes, vernietigt hen.

En in die leegte blaast ze haar vuur uit en geeft ze het zijn eigen

vorm. Niets menselijks mengt zich hierin, alleen het Goddelijke.

Dan zingt de Liefde haar glorie, moed, wonderen.

En **de Liefde zegt**:

"Ik ben tevreden. Mijn liefde heeft gewonnen. Hij heeft het menselijke vernietigd en het Goddelijke opgebouwd."

Het overkomt de Liefde zoals een getalenteerde ambachtsman die, vele voorwerpen heeft die niet van hem zijn. Hij breekt hen in stukken, gooit hen in het vuur gooit en laat hen daar liggen totdat ze gesmolten zijn en hun vorm volledig verloren hebben.

Vervolgens maakt hij er nieuwe voorwerpen van, mooier en aangenamer, die zijn talent waardig zijn.

Het is waar dat deze activiteit van de Liefde erg moeilijk is voor mensen.

Maar wanneer de ziel ziet wat ze heeft gewonnen, zal ze zien hoe:

- de schoonheid, de lelijkheid,
 - de rijkdom, de armoede,
 - de adel, de vulgariteit,
- heeft vervangen.

Dan zal ook zij de glorie van de Liefde bezingen.

8-42 - 14 augustus 1908 - Onze wil dient Jezus als penseel om zijn Beeld in ons hart te schilderen. En zijn Wil dient ons als penseel om ons beeld in zijn Hart te schilderen.

Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, zag ik in mij het Kind Jezus. Hij leek iets belangrijks te zoeken.

Ik zei Hem: "Mijn mooi Kleintje, wat zoek je zo aandachtig?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, Ik zoek het penseel van je wil, zodat Ik mijn Beeld in je hart kan schilderen.

Want als je Mij je wil niet geeft, ontbreekt Mij het penseel waarmee ik Mij vrijelijk in jou kan schilderen. En terwijl jouw wil Mij als penseel zal dienen, zal Liefde de verf zijn, waarmee Ik alle kleuren van mijn beeld kan schilderen.

Bovendien, net zoals de menselijke wil Mij als penseel dient,
dient mijn Wil als penseel voor de ziel,
zodat zij haar beeld in mijn Hart kan schilderen.

In mij zal zij een overvloed aan kleuren van Liefde vinden
voor de verscheidenheid aan kleuren.

8-43 - 19 augustus 1908 - De ziel moet met haar hele wezen het Goede zaaien.

Na een meditatie over

- wie het goede zaait, zal het goede oogsten en
 - wie het kwade zaait, zal het kwade oogsten,
- vroeg ik me af welk goed ik zou kunnen cultiveren,
gezien mijn staat van ellende en onbekwaamheid.

Op dat moment voelde ik alsof er iets in mij werd gecultiveerd en
hoorde ik **Jezus tegen mij zeggen:**

"De ziel moet het goede met haar hele wezen cultiveren.

De ziel bezit **intelligentie** en moet die gebruiken

- om God te begrijpen,
- om alleen aan het goede te denken en
- om geen enkel slecht zaadje toe te laten.

Dat is het goede cultiveren **met je geest.**

Hetzelfde geldt voor **je mond:**

- hij mag nooit slechte dingen zeggen,
dat wil zeggen slechte woorden.

Hetzelfde geldt voor **je hart:** het mag

- alleen van God houden,
- alleen naar Hem verlangen,
- alleen voor Hem kloppen en
- alleen naar Hem verlangen.

Met ***haar handen*** mag zij alleen heilige werken verrichten.

Met zijn ***voeten*** mag hij alleen voortgaan volgens het voorbeeld van
Onze-Lieve-Heer.

Toen ik dit hoorde, zei ik tegen mezelf:

"Zo kan ik in mijn positie het goede cultiveren, zelfs te midden van mijn extreme ellende."

Ik dacht hier echter aan met een zekere angst voor de afrekening die de Meester mij zal vragen:

Zal ik wel of niet het goede hebben gezaaid?

En in mijn binnenste hoorde ik Hem tegen mij zeggen:

"Mijn goedheid is zo groot dat degenen die Mij als streng, veeleisend en streng beschrijven, zeer schuldig zijn. O, wat een belediging voor mijn Liefde!

Ik zal geen andere verantwoording vragen dan die welke overeenkomt met het kleine veld dat Ik aan de ziel heb toevertrouwd. Ik zal de ziel alleen verantwoording vragen om haar te belonen naar gelang haar oogst.

Ik zal de ziel belonen naar gelang haar intelligentie:

- hoe beter zij Mij tijdens haar aardse leven heeft begrepen,
- hoe beter zij Mij in de hemel zal begrijpen, en
- hoe beter ze Mij begrijpt, hoe meer ze zal worden overspoeld door vreugde en gelukzaligheid.

Wat betreft haar mond,

zal Ik haar de verschillende goddelijke smaken geven en zal haar stem in harmonie zijn met die van alle andere zaligen.

Wat haar werk betreft,

zal Ik haar mijn gaven geven, enzovoort.

8-44 - 23 augustus 1908 - Het teken om te weten of er sprake is van een fout van de ziel wanneer zij verstoken is van de aanwezigheid van Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, vroeg ik me veel af over de toestand van mijn ziel en zei ik tegen mezelf:

"Wie zou kunnen zeggen wat er mis is met mijn ziel, zodat de Heer mij zo van Hem berooft en mij aan mijzelf overlaat?"

Op dat moment kwam Hij even en overspoelde mij met zijn
Goddelijke Aanwezigheid: mijn hele wezen was op Hem gericht.
Elke vezel en elke beweging van mijn ziel was op Hem gericht.

Daarna **zei Hij mij**: "Heb je het gezien, mijn dochter?"

Het teken dat er schuld in de ziel is wanneer zij zonder mij is, is dat,
op het moment dat Ik terugkom om haar Mijn Aanwezigheid te tonen,
- zij niet volledig vervuld is van God en
- zij niet onmiddellijk bereid is om zich in Mij onder te dompelen,
op zo'n manier dat zelfs geen enkele vezel van haarzelf op haar
Centrum gericht is.

Als er sprake is van een fout van de ziel of als er iets in haar is dat
niet volledig van Mij is, kan Ik haar niet volledig vervullen
en kan zij zich niet volledig in Mij onderdompelen.

Schuld kan niet in God binnendringen.
Wees dus gerust, maak je geen zorgen.

**8-45 - 26 augustus 1908 - Standvastigheid in het goede zorgt
ervoor dat de ziel gezond groeit, terwijl wisselvalligheid allerlei
tekortkomingen met zich meebrengt.**

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand, bedroefd en bijna
verdoofd door mijn gebruikelijke ontberingen.

Jezus kwam langs en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, wat Ik wil dat je ter harte neemt, is ***volharding in het
goede***, zowel in jezelf als naar buiten toe.

*Het herhaaldelijk bewijzen van liefde voor Mij en standvastigheid in
het goede doen het goddelijke Leven in de ziel groeien.*

En dat gebeurt met zoveel kracht, dat het vergeleken kan worden
met een kind dat, opgroeiend in de goede lucht en met goed voedsel
opgroeit in volledige gezondheid totdat het zijn normale gestalte
bereikt heeft, zonder dat het een dokter of medicijnen nodig heeft.

Het wordt zo sterk dat het anderen kan helpen.

Daarentegen is de ziel die niet constant is, als een kind dat niet altijd gezond voedsel eet en die vervuilde lucht inademt.

Het wordt ziekelijk en door zijn slechte voeding ontwikkelen zijn ledematen zich niet goed.

Het kind ontwikkelt zich met gebreken:

- op de ene plaats ontstaat een tumor,
- op een andere plaats een abces.

Daardoor loopt hij mank en spreekt hij met moeite.

Je zou kunnen zeggen dat hij een arme kreupele is.

Hoewel sommige van zijn ledematen in goede staat zijn, zijn er meer ledematen die defect zijn.

En zelfs als hij artsen raadpleegt en medicijnen neemt, helpt dat niet veel

omdat zijn bloed is geïnfecteerd door een vervuilde atmosfeer en omdat zijn ledematen zwak en gebrekkig zijn door ondervoeding.

Hij zal volwassen worden, maar zonder zijn ware gestalte te bereiken.

Hij zal altijd hulp nodig hebben en hij zal anderen niet kunnen helpen.

Hetzelfde geldt voor de wankele ziel:

het is alsof ze zich voedt met slecht voedsel.

Door zich toe te leggen op dingen die niet van God zijn, is het alsof ze vervuilde lucht inademt.

Daardoor groeit het Goddelijke Leven in haar moeizaam en slecht. Want het ontbreekt haar aan de kracht en de energie van ***standvastigheid***.

8-46 - 2 september 1908 - Een teken dat je ware naastenliefde bezit, is de liefde voor de armen.

Ik beleef bittere dagen vanwege de voortdurende ontbering van de gezegende Jezus. Hij kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, een teken om te herkennen of iemand ware naastenliefde bezit, is zijn liefde voor de armen.

Als hij enkel van de rijken houdt en voor hen beschikbaar is, kan dat zijn:

- omdat hij hoopt iets van hen te krijgen of
- omdat hij met hen meevoelt, of
- vanwege hun adel, hun intelligentie, hun welsprekendheid, of
- zelfs omdat hij bang voor hen is.

Maar als hij van de armen houdt, hen helpt en ondersteunt, dan is dat omdat hij in hen het beeld van God ziet.

Zo kijkt hij niet naar hun ruwheid, hun onwetendheid of hun ellende. Door hun ellende heen, als door een ruit, ziet hij God, van Wie hij alles hoopt. Hij houdt van hen, helpt hen en troost hen alsof hij dat aan God zelf doet.

Dat is de ware naastenliefde: zij gaat uit van God en eindigt in God.

Wat daarentegen uit de materie voortkomt, produceert materie en eindigt daarin.

Hoe prachtig en deugdzaam liefdadigheid ook mag lijken,

- als je er geen spoor van God in voelt,
- dan irriteert het zowel degene die het beoefent als degene die het ontvangt. Bovendien leidt het soms tot het begaan van zonden. .”

8-47 - 3 september 1908 - Jezus is Licht, en het Licht is Waarheid.
--

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen de *gezegende Jezus* als één en al Licht.

Hij zei mij deze eenvoudige woorden:

"Ik ben Licht. Maar waaruit bestaat licht? Wat is zijn fundament? Het Licht is Waarheid. Dus Ik ben Licht omdat Ik Waarheid ben. Om licht te zijn en licht te hebben in al je daden, moet alles waarheid zijn. Waar schijn en dubbelzinnigheid zijn, kan er geen licht zijn, maar alleen duisternis."

Na deze paar woorden verdween Hij in een flits.

8-48 - 5 september 1908 - God verandert niet. De mensen, afhankelijk van hun gemoedstoestand, ervaren de effecten van Gods aanwezigheid in hen verschillend.

Terwijl ik met mijn biechtvader sprak, zei Hij mij: "Hoe verschrikkelijk zal het zijn om de verontwaardiging van God te zien! Dat is zo waar, dat op de dag van het Oordeel de goddelozen zullen zeggen: "Bergen, val op ons neer, vernietig ons, zodat we het Aangezicht van de vertoornde God niet hoeven te zien!"

Ik zei Hem: "Bij God kan er geen verontwaardiging zijn. De dingen gebeuren eerder volgens de toestand van de ziel.

Als de ziel goed is, voelt zij zich aangetrokken tot de eigenschappen en kwaliteiten van God en wordt ze verteerd door het verlangen om zich volledig in Hem onder te dompelen.

Als ze slecht is, verplettert de aanwezigheid van God haar en jaagt haar weg van Hem.

Zij voelt zich afgewezen en voelt geen zaadje van liefde voor Hem Die zo heilig en mooi is. En terwijl ze zichzelf zo slecht en lelijk ziet, wil de ziel liever wegvlugten van Gods aanwezigheid en zichzelf zelfs vernietigen.

In God is er geen verandering, maar wij zijn het die de dingen anders ervaren naargelang de toestand van onze ziel.

Toen ik nadien nadacht, zei ik tegen mezelf: "Wat was ik dom om dat te zeggen!"

Later, terwijl ik mijn dagelijkse meditatie deed, kwam Jezus eventjes.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, je hebt goed gesproken.

Ik verander niet, maar het zijn de mensen die mijn Aanwezigheid anders kunnen ervaren, afhankelijk van de toestand van hun ziel.

Hoe kan iemand die Mij bemint, bang zijn als hij mijn hele Wezen in zich voelt stromen en dit zijn hele leven vormt!

Kan hij of zij echt gestoord worden door mijn Schoonheid als hij of zij ernaar streeft om steeds mooier te worden om Mij te behagen en te zijn zoals Ik!

Hij voelt mijn hele goddelijk Wezen door zijn handen, voeten, hart en geest stromen, zodat mijn Wezen volledig van hem is.
En hoe zou hij zich dan voor Mij kunnen schamen? Dat is onmogelijk!

Ach, mijn dochter, de zonde brengt zoveel wanorde in de mens, dat hij zichzelf wil vernietigen om mijn Aanwezigheid niet te hoeven verdragen. Op de dag van het Oordeel zal het verschrikkelijk zijn voor de goddelozen.

Omdat Ik geen zaadje van liefde in hen zie, maar eerder haat jegens Mij, zal mijn Gerechtigheid Mij dwingen hen niet te beminnen. En als we mensen niet beminnen, willen we niet bij hen zijn en proberen we hen van ons weg te houden.

Ik zal hen niet bij Mij willen hebben en zij zullen niet bij Mij willen zijn. We zullen elkaar ontvluchten.
Alleen Liefde verenigt alles en maakt iedereen gelukkig.

8-49 - 6 september 1908 - Jezus leed zijn Passie om de hele mensheid in zich op te nemen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over **het mysterie van de Geseling.**

Toen Jezus kwam, legde Hij zijn Handen op mijn schouders en **Hij zei in mijn binnenste:** "Mijn dochter, Ik wou
- dat mijn Vlees verscheurd zou worden en
- dat mijn Bloed uit mijn hele Mensheid zou stromen
om in Mij de gehele verloren mensheid te verenigen.

In feite, alles wat van mijn Mensheid is verscheurd:
- vlees, bloed, haar...
bleef niet versnipperd achter bij mijn Verrijzenis
Alles werd in mijn Mensheid opnieuw herenigd.

Daardoor ***nam Ik alle mensen in Mij op.***

Als iemand zich dus van mij afscheidt, is dat door zijn eigen koppige wil en om voor altijd verloren te zijn.

8-50 - 7 september 1908 - Hoe meer de ziel tijdens dit leven ontbeert, hoe rijker zij zal zijn in het eeuwige leven.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes. *Hij zei mij:*

"Mijn dochter,
hoe meer de ziel zich hier op aarde onthoudt van dingen,
des te meer zal zij in de Hemel worden vervuld.
Hoe armer je op aarde bent, hoe rijker je in de Hemel zal zijn.
Hoe meer je verstoken blijft van pleziertjes, amusement, reizen en
uitstapjes op aarde, hoe meer je vervuld zal zijn in God.

O, hoe zal de ziel kunnen ronddwalen in de uitgestrektheid van de Hemel, vooral in de onmetelijke Hemel van Gods Eigenschappen!
In feite is elk van Gods Eigenschappen een extra Hemel, nog een Paradijs.

De gelukzaligen:

- sommigen bevinden zich als het ware aan de rand van Gods eigenschappen,
 - anderen bevinden zich in het midden ervan en
 - weer anderen bevinden zich nog hoger.
- Hoe hoger ze daar zijn, hoe meer ze genieten en zich verheugen.

Zo kiest iedereen die afstand doet van aardse zaken, zelfs de kleinste, voor de Hemel.

Hoe meer hij op aarde veracht werd, hoe meer hij geëerd zal worden,
-hoe kleiner hij is geweest, hoe groter hij zal zijn,
-hoe onderdaniger hij is geweest, hoe meer hij zal heersen,
-enzovoort.

Maar hoeveel mensen kiezen ervoor om zich op aarde te onthouden om in de Hemel vervuld te worden? Bijna niemand »

8-51 - 3 oktober 1908 - Als de ziel altijd vasthoudt aan het doen van het Goede, blijft de Genade bij haar en geeft zij Leven aan al haar daden.

Deze morgen verscheen de gezegende Jezus als een schaduw en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer de ziel zich in de gesteltenis van het doen van het goede houdt, blijft de Genade bij haar en geeft zij Leven aan al haar daden.

Als zij echter onverschillig wordt ten opzichte van het goede of het kwade doet, trekt mijn Genade zich terug:

- niet in staat om met deze dingen te leven en haar leven te delen, trekt zij zich ontzet en met veel ongenoegen terug.

Wil je

- dat de Genade altijd bij jou is en

- dat mijn Leven het jouwe vormt?

Blijf in de gesteltenis om altijd het Goede te doen.

Zo zal mijn hele Wezen zich in jou ontwikkelen.

En je zal minder geneigd zijn om je te ergeren wanneer je van mijn aanwezigheid verstoken bent.

Zelfs als je Mij niet ziet, zal je Mij aanraken door al je daden

Dat zal het lijden van mijn afwezigheid gedeeltelijk verzachten.

8-52 - 23 oktober 1908 - Goddelijke Wetenschap komt tot uiting in goed uitgevoerd Werk.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes. **En Hij zei mij:**

"Mijn dochter, Goddelijke Wetenschap komt tot uiting in werken die met rechtschapenheid worden verricht.

Rechtvaardigheid bevat namelijk alle schoonheid en al het goede dat er te vinden is: orde, nut, schoonheid, kennis.

Een werk is goed voor zover het in orde is. Maar als het slecht georganiseerd en slecht uitgevoerd is, kan er niets goeds uit voortkomen.

Alle dingen die Ik heb gedaan, van de grootste tot de kleinste, waren goed geordend en blijken nuttig te zijn.
Want ze zijn in rechtvaardigheid gedaan.

Voor zover de mens goed is,
- wordt hij bewoond door goddelijke kennis.
Voor zover hij rechtvaardig handelt, komen er goede dingen uit voort.

Als hij echter onzorgvuldig te werk gaat, kan dit:
- het resultaat van zijn werk in gevaar brengen en
- haar zelf in gevaar brengen,
omdat de Goddelijke Wet dan op een laag pitje wordt gezet.

Wie niet rechtvaardig handelt volgens:
- de wegen van Gerechtigheid, Heiligheid en Schoonheid,
- dat wil zeggen de Wegen van God,

is als een plant die weinig aarde onder zich heeft:
- de brandende stralen van de zon,
- de harde wind en de kou
beletten dat de Goddelijke Wetenschap zich in haar manifesteert.

Zo is het ook met degenen die nalatig werken:
zij ontzeggen zichzelf de bodem van Goddelijke Kennis.
En zij kwijnen weg in hun eigen wanorde.

8-53 - 20 november 1908 - Wanneer de ziel liefde tot haar dagelijkse voedsel maakt, wordt haar liefde stabiel en zonder schokken.

In mijn gebruikelijke toestand was ik vol van bitterheid en gemis.
Deze morgen kwam de gezegende Jezus eventjes.

Ik klaagde bij Hem over mijn toestand.

In plaats van mij te antwoorden, kwam Hij dichterbij en Hij zei mij:

"Mijn dochter, de echt beminnende ziel

- is niet tevreden met Mij emotioneel en angstig te beminnen.

Zij is enkel tevreden als zij van liefde haar dagelijks voedsel heeft gemaakt. Dan wordt haar liefde

- sterk en ernstig,

- bevrijd van de onstandvastigheid die gebruikelijk is bij mensen.

En omdat ze van de Liefde haar voedsel heeft gemaakt,

- verspreidt deze zich door al haar ledematen en

- geeft zij haar de kracht om de vlammen van Liefde te ondersteunen die haar verteren en haar leven voeden.

Omdat ze de Liefde in zich heeft,

- handelt ze niet langer vanuit angst of emoties,

- maar voelt zij enkel dat ze steeds meer liefheeft.

Dat is de Liefde van de zaligen in de hemel: het is mijn eigen Liefde.

De zaligen branden, maar zonder angst en zonder ophef.

Dit gebeurt op een stabiele en bewonderenswaardig ernstige manier.

Dat is het teken dat de ziel zich is gaan voeden met Liefde.

Haar liefde verliest steeds meer de kenmerken van menselijke liefde.

Als er alleen maar angst en emoties zijn, is dat een teken dat de ziel

de liefde niet tot haar voedsel heeft gemaakt,

maar dat zij slechts delen van zichzelf aan de liefde heeft gewijd.

Omdat ze niet volledig liefde is,

- heeft ze niet de kracht om die in zich te houden en

- en daarom heeft ze deze emoties van menselijke liefde.

Deze ziel is zeer expressief, maar niet stabiel,

terwijl de eerste stabiel is als een berg die nooit beweegt.

8-54 - 16 december 1908 - Door haar zijn Aanwezigheid te ontnemen, maakt Jezus Luisa tot een grote martelares.

Ik leefde mijn dagen in bitterheid en klaagde bij Onze-Lieve-Heer door tegen hem te zeggen: "Hoe wreed hebt U me verlaten!

U had me gezegd dat U me als uw kleine dochter had uitgekozen en dat U me altijd in uw armen zou houden.
Maar wat is er nu van terechtgekomen!

U hebt me op de grond gegooid en in plaats van uw kleine dochter te zijn, hebt U van mij een kleine martelares gemaakt.
En hoewel ik klein ben, is mijn martelaarschap even wreed en bitter als intens.

Op dat moment bewoog Jezus zich in mij en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, je vergist je.
Mijn Wil maakt van jou geen kleine martelaar, maar een grote.

Als Ik je de kracht heb gegeven om met geduld en berusting het gemis van mijn aanwezigheid te verdragen,
- wat het pijnlijkste en bitterste is dat er bestaat,
zodanig dat geen enkele andere straf in de hemel en op aarde
- hieraan kan tippen of hiermee te vergelijken is,
is dat dan niet
- de heldhaftigheid van geduld en de ultieme graad van liefde,
in vergelijking waarmee alle andere vormen van liefde worden overtroffen en bijna tenietgedaan worden?
Is dat niet een groot martelaarschap?

Je zegt dat je een kleine martelaar bent omdat je denkt dat je niet zo veel lijdt. Het is niet zo dat je niet lijdt, maar dat het martelaarschap van mijn gemis al je andere lijden absorbeert, waardoor het bijna verdwijnt.

In feite zorgt jouw situatie van zonder Mij te zijn ervoor dat je geen aandacht schenkt aan je ander lijden en dat je uiteindelijk de zwaarte ervan niet meer voelt. Daarom zeg je dat je niet lijdt.

Ik heb je dus niet op de grond gegooid. **Ik houd je juist stevig in mijn Armen.** Sterker nog, Ik zeg je dat *als Ik Paulus mijn effectieve genade heb gegeven bij zijn bekering, Ik die Genade ook bijna voortdurend aan jou geef.*

Het teken daarvan is dat je innerlijk alles blijft doen wat je deed toen Ik bijna voortdurend bij je was. Dat lijkt je nu alleen en uit jezelf te doen.

Dat je helemaal in Mij ondergedompeld bent en met Mij verbonden bent door voortdurend aan Mij te denken, zelfs als je Mij niet ziet, *dat komt niet van jou. Het is een speciale en doeltreffende Genade.*

En als Ik je veel geef, is dat een teken dat Ik je zeer veel bemin en dat Ik wil dat jij Mij ook zeer veel bemint."

8-55 - 25 december 1908 - Hoe kunnen we ervoor zorgen dat Jezus in ons hart geboren wordt en groeit?

In mijn gebruikelijke toestand miste ik het klein Kindje Jezus Na vele beproevingen verscheen Jezus in mij in de gedaante van een kleine baby en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, *de beste manier* om Mij in je hart te laten geboren worden, is *door je van alles te ontdoen*. Want als Ik een lege ruimte vind, kan Ik daar mijn bezittingen in plaatsen.

Als Ik daar plaats vind om alles wat Mij toebehoort neer te leggen, dan pas, kan Ik Mij daar voor altijd vestigen.

Je kan zeggen dat iemand die bij iemand anders is komen wonen, daar alleen gelukkig is als hij daar voldoende vrije ruimte vindt om al zijn bezittingen neer te zetten. Anders is hij daar niet gelukkig. Zo is het ook voor Mij.

Een tweede manier om Mij te laten ontstaan en mijn geluk in een ziel te vergroten is dat *alles wat zij bevat, zowel innerlijk als uiterlijk, voor Mij is*. Alles moet gedaan worden om Mij te eren en mijn bevelen uit te voeren.

Als ook maar één ding - een gedachte, een woord - niet voor Mij is, ben Ik ongelukkig. Terwijl Ik de Meester moet zijn, word Ik tot slaaf gemaakt. Hoe kan Ik dat tolereren!

Een derde manier is *de heroïsche Liefde, de verheven Liefde, de opofferende Liefde*.

Deze drie vormen van liefde vergroten mijn Geluk op een wonderbare manier, omdat ze de ziel in staat stellen tot daden die

haar krachten te boven gaan, aangezien zij alleen met mijn Kracht handelt.

Deze liefdes laten de ziel groeien door niet alleen bij te dragen aan het vergroten van haar liefde voor Mij, maar ook die van anderen.

Deze ziel zal alles gaan verdragen, zelfs de dood, om alles te overwinnen en Mij te kunnen zeggen: "Ik heb niets anders, alles in mij is liefde voor U."

Op deze manier zal de ziel Mij niet alleen in haar doen geboren worden, maar zal ze Mij ook laten groeien. Ik zal een prachtig paradijs in haar hart vormen."

Terwijl Hij dit zei, keek ik naar Hem. Plotseling werd Hij, die zo klein was, groot, zodat ik volledig met Hem vervuld raakte. Toen verdween alles.

8-56 - 27 december 1908 - De 'Ik bemin je' van een God, zijn de beloning voor degenen die 'ik bemin U' tegen Jezus zeggen.

Ik dacht na over de momenten waarop de koningin-moeder de baby Jezus borstvoeding gaf. *Ik vroeg me af:* "Wat gebeurde er toen tussen de allerheiligste Moeder en het Kindje Jezus?"

Op dat moment voelde ik Jezus in mij bewegen en hoorde ik Hem zeggen:

"Mijn dochter, toen Ik aan de borst van mijn zeer lieve Moeder zoog, zoog ik tegelijkertijd de Liefde uit haar Hart.

Ik zoog veel meer aan het laatste dan aan het eerste.

Het was alsof zij tegen Mij zei: "Ik hou van u, ik hou van u, o Zoon!" En Ik antwoordde haar: "Ik hou van je, ik hou van je, o Moeder."

En Ik was niet alleen: Op mijn "**Ik hou van je**" sloten zich bij Mij aan: - de Vader, de Heilige Geest en de hele schepping: de engelen, de heiligen, de sterren, de zon, de waterdruppels, de planten, de bloemen, de zandkorrels, alle elementen.

Zij zegden:

*"Wij beminnen u, wij beminnen u, o Moeder van onze God,
in de Liefde van onze Schepper."*

Mijn Moeder was er helemaal door overspoeld. Er was geen enkel plekje waar ze Mij niet hoorde zeggen dat Ik haar beminde. Haar liefde bleef achter, bijna alleen, en herhaalde:
"ik bemin U, ik bemin U!"

Maar zij kon Mij niet evenaren.
Want de liefde van de mens heeft zijn grenzen, zijn tijd.
Terwijl mijn Liefde ongeschapen, oneindig en eeuwig is.

Hetzelfde gebeurt met elke ziel wanneer ze tegen Mij zegt:
"ik bemin U!" Ik zeg tegen haar ook: *"Ik bemin je"*. De hele schepping sluit zich bij Mij aan en bemint haar met Mijn Liefde.

Oh, als de mensen eens zouden begrijpen hoeveel goeds en eer zij zichzelf verschaffen door Mij eenvoudig te zeggen: ***"ik bemin U!"***
Dat is genoeg voor een God om hen te eren door te antwoorden:
"Ik hou ook van jou!"

8-57 - 28 december 1908 - Jezus voorspelt aardbevingen, overstromingen en oorlogen.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Ik had het gevoel dat de grond onder mijn voeten wankelde en weg wilde glijden.
Ik voelde me ongerust en *ik zei tegen mezelf:*
"Heer, Heer, wat gebeurt er?"

Hij zei in mijn binnenste: "Aardbevingen!" zonder iets toe te voegen.
Ik heb bijna geen aandacht aan hem besteed
Ik ging gewoon door met mijn dagelijkse bezigheden.

Ongeveer vijf uur later voelde ik plotseling een aardbeving.
Zodra deze was gestopt, voelde ik me een beetje verward.
Ik bevond me buiten mijn lichaam en zag vreselijke dingen.
Dit beeld verdween echter snel. En ik bevond me in een kerk.

Een jongeman in het wit, die van het altaar kwam, kwam naar me toe. Ik denk dat het Onze-Lieve-Heer was, maar ik weet het niet

zeker. Hij kwam naar me toe en zei met een indrukwekkende blik:
"Kom!"

Ik haalde mijn schouders op zonder te bewegen
Omdat ik dacht dat hij mij wilde straffen, zei ik:
"Heer, wilt u mij nu echt meenemen?"
De jongeman wierp zich toen in mijn armen

In mijn binnenste hoorde ik Hem tegen me zeggen:
"Kom, o mijn dochter, zodat Ik een einde kan maken aan de wereld.
Ik zal een groot deel ervan vernietigen door aardbevingen,
overstromingen en oorlogen."

Daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

**8-58 - 30 december 1908 - Door zijn vroege Kinderjaren te
beleven, heeft Jezus de vroege kinderjaren van elke mens
vergoddelijkt.**

Ik mediteerde over de vroege kinderjaren van Jezus.

Ik zei in mezelf:

"Mijn kleine Baby, aan hoeveel pijn heb je jezelf willen onderwerpen!
Het was je niet genoeg om in de gedaante van een volwassene te
komen.

Je wilde ook de gedaante van een baby aannemen en lijden in de
luiers, in stilte en in de onbeweeglijkheid van je kleine mensheid, in je
voeten, in je handen, enz.

Waarom dit alles?"

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog Hij zich in mij. En Hij zei mij:

"Mijn dochter, mijn Werken zijn volmaakt.

Ik wilde komen als een kleine baby omwille van alle kleine offers en
alle kleine daden die er in de vroege kinderjaren zijn.

Zo blijft alles, totdat baby's beginnen te zondigen, in mijn kindertijd
opgenomen en wordt alles door Mij vergoddelijkt.

Wanneer de zonden beginnen te verschijnen, begint

- een scheiding tussen mij en de mens,
- een scheiding die pijnlijk is voor Mij en triestig voor hem.

Ik zei Hem: "Hoe kan dat, aangezien baby's nog niet oud genoeg zijn om te oordelen en dus niet in staat zijn om verdiensten te verwerven?"

Hij antwoordde:

"*Ten eerste* omdat Ik verdiensten schenk door mijn genade en, *ten tweede* omdat het niet hun vrije wil is die hen verhindert verdiensten te verwerven, omdat hun toestand van kleuter is zoals Ik dat wil.

Een tuinman die een plant in de grond heeft gezet

- wordt niet alleen door haar geëerd,
- maar hij plukt ook de vruchten ervan, ook al heeft de plant geen verstand.

Hetzelfde geldt voor een ambachtsman die een beeld houwt, en voor tal van andere dingen. Alleen de zonde vernietigt alles en scheidt de mens van de Schepper.

Voor al het andere, zelfs voor de eenvoudigste dingen,

- komt alles via Mij bij de mens en
- keert alles bij Mij terug met het eerbetoon van de Schepping.

8-59 - 2 januari 1909 - Zelfs onder het puin bevindt Jezus zich in een betere situatie dan in vele tabernakels.

Met grote tegenzin en uit gehoorzaamheid zal ik verder vertellen over wat er vanaf 28 december is gebeurd in verband met **de aardbeving**.

Ik dacht na over het lot van zoveel arme mensen die levend onder het puin begraven liggen, en ook dat van Jezus in de Eucharistie, die ook onder het puin begraven lag.

Ik zei tegen mezelf:

"Het lijkt me dat de Heer **tegen deze mensen moet zeggen**:

'Ik onderga hetzelfde lot als jullie vanwege jullie zonden.

Ik ben bij jullie om jullie te helpen en jullie kracht te geven.

Ik bemin jullie zozeer dat één laatste daad van liefde van jullie kant

voldoende is om jullie te redden en Ik al het kwaad dat jullie in het verleden hebben gedaan, zal vergeten."

Ah! Mijn Goed, mijn Leven en mijn Alles, ik aanbid U.
Onder het puin en overal waar U bent, stuur ik U mijn omhelzingen,
mijn kussen en al mijn krachten om U gezelschap te houden.
Oh! Wat zou ik U graag bevrijden en U op betere plaatsen brengen
die U waardig zijn!

Op dat moment **zei mijn lieve Jezus innerlijk tegen mij:**

"Mijn dochter, je hebt ergens gesproken over de overmatige Liefde
die Ik voor de mensen heb, zelfs als Ik hen straf.

Maar er is nog meer.

Weet dat mijn lot in het Sacrament van de Eucharistie misschien
minder ongelukkig is onder de stenen dan in de tabernakels.

De heiligschennissen door priesters en mensen zijn zo talrijk
dat Ik het beu word om in hun handen en in hun harten af te dalen,
zodat Ik me genoodzaakt voel om ze bijna allemaal te vernietigen.

En wat te zeggen van de ambities en schandalen van sommige
priesters! Alles is duisternis in hen.

Zij zijn niet langer het licht dat zij zouden moeten zijn.

En wanneer zij ophouden mijn Licht door te geven,

- vervalt het volk in excessen en

- wordt mijn Gerechtigheid gedwongen hen te vernietigen."

Ik leed erg door eenzaamheid vanwege de afwezigheid van Jezus.
Ik vreesde dat er hier enkele hevige aardbevingen zouden
plaatsvinden. Ik was zo overweldigd dat ik me dood voelde.

Jezus kwam als een schaduw en medelevend **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, voel je niet zo bedrukt.

Omwille van jou zal ik deze stad sparen van ernstige schade.

"Zie zelf of Ik niet moet doorgaan met straffen: Wanneer ze horen
over de verwoesting van andere provincies, in plaats van zich te
bekeren, zeggen ze dat deze regio's de oorzaak zijn van deze
straffen. En ze blijven Mij beledigen!

Hoe blind en onverstandig zijn ze!
Ligt niet de hele aarde in mijn Handen?
Kan Ik geen afgronden in hun regio's openen en ook hen opslokken?

Om hen dat te laten zien, zal Ik aardbevingen veroorzaken op andere plaatsen waar die normaal gesproken niet voorkomen.

Terwijl Hij dit zei, leek het alsof Hij zijn Handen uitstreekte naar het centrum van de aarde, om er vuur uit te halen en het naar het aardoppervlak te brengen.

Toen werd de aarde geschud en waren er aardbevingen voelbaar, op sommige plaatsen intenser dan op andere.

Hij zei: "Dit is slechts het begin van de straffen.
Wat zal er aan het einde zijn!"

8-60 - 8 januari 1909 - De vruchten van de Communie.

Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, vroeg ik me af wat ik kon doen om nog dichterbij de gezegende Jezus te komen.

Hij zei mij:

"Om nog dichterbij Mij te komen,
- zodanig dat je wezen versmelt met het Mijne
- zoals het Mijne is versmolten met het jouwe,
moet je in alle dingen nemen wat van Mij is en laten wat van jou is.

Als je ertoe komt

- enkel nog aan heilige dingen te denken,
- enkel naar het goede te kijken en
- enkel de glorie en eer van God te zoeken,

zal je jouw geest loslaten en je aan de Mijne hechten.

Als je enkel spreekt en handelt voor het goede en uit liefde voor God, zal je jouw mond en jouw handen verlaten en hen vervangen door mijn Mond en mijn Handen.

Als je altijd op heilige en op rechte paden wandelt, zal je met mijn Voeten lopen.

Als je hart alleen Mij liefheeft, zal je het vervangen door mijn Hart om enkel met mijn Liefde te beminnen.,
En dit geldt voor al het andere.

Zo zal je omhuld zijn door al mijn Dingen en Ik door al die van jou.
Kan er een hechtere eenheid bestaan dan deze!

Als de ziel het punt bereikt dat zij zichzelf niet meer herkent, maar enkel het goddelijke Wezen in zichzelf herkent, dan zijn dat de vruchten van de goede Communies en dat is het goddelijk Doel waarvoor God zich aan de mensen wil geven.

Maar hoezeer is mijn Liefde ontgoocheld en hoe gering zijn de vruchten die de zielen uit de Communie halen, zodanig dat de meerderheid onverschillig blijft en zelfs misselijk zijn van dit Goddelijke Voedsel!"

8-61- 22 januari 1909 - Hoe Jezus Liefdes-schulden aangaat met de ziel, schulden die Hij altijd in zijn Hart bewaart en koestert.

Ik dacht aan mijn vele ontberingen en herinnerde me dat ik enkele jaren geleden urenlang op Onze-Lieve-Heer had gewacht.
En toen Hij kwam, klaagde ik dat ik zo hard had moeten vechten voordat Hij kwam.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wanneer Ik je verras door te komen zonder dat je op Mij wacht, dan ben jij Mij iets verschuldigd.
Maar als Ik je een tijdje laat wachten en dan kom, dan ben Ik jou iets verschuldigd.

En denk je dat het weinig is,
dat een God iets aan jou verschuldigd is?"

Ik zei in mezelf:

"In die tijd waren het uren, nu zijn het dagen.
Wie zou kunnen zeggen hoeveel Hij mij verschuldigd is?
Ik denk dat ze ontelbaar zijn, want Hij had veel van deze buien.

Toen zei ik tegen mezelf:

"En wat heb ik eraan dat God schulden bij mij heeft?"

Ik denk dat het voor Jezus hetzelfde is of ik schulden bij Hem heb of Hij schulden bij mij, want in een oogwenk kan Hij de ziel zoveel geven dat het de schulden die Hij zou kunnen hebben, compenseert en zelfs overtreft. Zo worden al zijn schulden kwijtgescholden."

Terwijl ik zo nadacht, **zei Jezus in mijn hart:**

"Mijn dochter, je praat dwaas. Naast de 'spontane gaven' die Ik aan de zielen geef, zijn er ook 'verplichte gaven'.

Wat *de spontane gaven* betreft, kan Ik ze geven of niet geven, dat is mijn keuze, want Ik ben aan niets gebonden.

Wat betreft *de verplichte gaven*, zoals in jouw geval, ben Ik verplicht te geven wat de ziel vraagt en er nog extra geschenken aan toe te voegen.

Stel je een heer voor en twee personen, van wie de ene zijn geld aan de heer toevertrouwt en de andere niet. Deze heer kan aan beide personen geven, maar wie is er zekerder van dat hij krijgt wat hij nodig heeft:

- degene die zijn geld bij de heer heeft achtergelaten of
- degene die dat niet heeft gedaan?

Het is duidelijk dat de persoon die zijn geld in handen van de heer laat, degene is die alle goede bedoelingen, de moed en het vertrouwen heeft om de heer te vragen wat hij nodig heeft.

Bovendien, als hij zou zien dat hij aarzelt om te geven wat hij vraagt, zou hij hem eerlijk kunnen zeggen: "Geef me snel wat ik nodig heb. Want wat ik je vraag, is niet van jou, maar van mij."

Aan de andere kant, als iemand die niets in handen van de heer heeft gelegd, hem gaat opzoeken om iets te vragen, zal hij dat schuchter en zonder zelfvertrouwen doen. En de heer heeft dan de keuze om hem al dan niet te helpen.

Dat is het verschil tussen iemand iets verschuldigd is of niet. Je begrijpt zeker welke enorme voordelen het heeft dat Ik je schuldenaar ben.

Terwijl ik aan het schrijven was, **bedacht ik nog een andere onzin:**
"Als ik in de hemel ben, mijn lieve Jezus, zal U geïrriteerd zijn omdat

U zoveel schulden bij mij hebt opgebouwd
Maar als U nu komt, aangezien ik dan een schuld bij U heb,
U die zo goed bent, zal U bij onze eerste ontmoeting al mijn schulden
kwijschelden.
Maar ik, die slecht ben, zal het niet zo laten en zal zelfs voor het
minste moment van wachten betaling eisen."

Terwijl ik zo nadacht, zei Hij in mijn hart:

"Mijn dochter, ik zal niet boos zijn, maar blij omdat mijn schulden,
schulden van liefde zijn en Ik veel liever bij jou in het krijt sta dan
andersom.

In feite zullen deze schulden die Ik bij jou heb, onderpanden en
schatten zijn die Ik voor eeuwig in mijn Hart zal bewaren en
die je het recht geven om meer geliefd te worden dan anderen.

Het zal meer vreugde en glorie voor Mij zijn en je zult beloond
worden voor zelfs maar een zucht, een minuut, een verlangen, een
hartslag.

En hoe gretiger en vuriger je vraagt, hoe groter het plezier zal zijn dat
jij Mij geeft, en hoe meer Ik je zal geven.

Ben je nu tevreden?

Ik bleef verward achter en wist niet wat ik nog meer moest zeggen.

**8-62 - 27 januari 1909 - "Luisa van de Passie van het
Tabernakel".**

In mijn gebruikelijke toestand zei ik tegen mezelf:

"Wat een nutteloos leven heb ik! Wat doe ik voor goeds?

Alles is voorbij! Ik deel niet meer in de doornen, in het kruis en in de
nagels. Alles is echt voorbij!

Ik voel wel veel pijn, zelfs zo erg dat ik me niet kan bewegen,
maar dat is reuma, iets volkomen natuurlijk.

Het enige wat mij rest is de voortdurende gedachte aan zijn Passie
en de vereniging van mijn wil met de Zijne,
door Hem aan te bieden wat Hij heeft geleden, en door Hem mijn
hele wezen aan te bieden, zoals Hij dat wil en voor wie Hij dat wil.

Het Boek van de Hemel - 8- studie-versie 72 SG – De Goddelijke Wil- Lumen Luminis

Maar afgezien daarvan is er niets anders dan mijn troosteloze ellende. Wat is dan het doel van mijn leven?

Terwijl ik zo nadacht, kwam Jezus als een bliksemflits naar me toe.

En Hij zei: "Mijn dochter, weet je wie je bent?"

"Luisa van de Passie van het Tabernakel".

Wanneer Ik mijn lijden met je deel, ben je "**van de Calvarieberg**".

Als Ik dat niet doe, ben je "**van het Tabernakel**".

Zie hoe waar dit is.

In het tabernakel laat Ik niets aan de buitenwereld zien, noch het kruis, noch de doornen

Maar mijn Offer is hetzelfde als op Golgotha:

- mijn gebeden zijn dezelfde,
- het offer van mijn Leven gaat door,
- mijn Wil verandert niet,
- Ik brand van verlangen naar de redding van de zielen, enz.

"Ik kan zeggen dat

- de dingen in mijn sacramenteel Leven en
 - deze van mijn sterfelijke Leven
- nog steeds dezelfde zijn.

Ze zijn op geen enkele manier verminderd.

Maar alles is innerlijk.

Daarom:

- jouw wil is dezelfde als toen Ik jou liet delen in mijn Lijden,
- jouw offer is hetzelfde,
- jouw innerlijk blijft verenigd met Mij en met mijn Wil.

Is het dan niet juist als Ik zeg dat je:

"Luisa van de Passie van het Tabernakel" bent?

Het enige verschil is dat, wanneer Ik je laat deelnemen aan mijn Lijden, je deelneemt aan mijn sterfelijke Leven en Ik de wereld grotere plagen bespaar.

Wanneer Ik je niet laat deelnemen aan mijn Lijden, straf ik de wereld en neem jij deel aan mijn sacramenteel Leven. Niettemin is het in beide gevallen mijn Leven.

8-63 - 28 januari 1909 - Wat het betekent om als slachtofferziel gekozen te worden.

Ik las een boek waarin verschillende manieren werden beschreven om innerlijk met Jezus om te gaan en hoe Hij de ziel beloont met een overvloed aan Genade en Liefde.

Ik vergeleek wat ik las met hetgeen Jezus mij over dit onderwerp had geleerd. Dit leek mij als een uitgestrekte zee, vergeleken met het kleine beekje van wat ik in het boek las.

En ik zei tegen mezelf: "Als dit waar is, wie kan dan zeggen hoeveel genade mijn altijd liefdevolle Jezus in mij uitstort en hoezeer Hij mij bemint!"

Terwijl ik deze gedachten koesterde en in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn goede Jezus even naar me toe en Hij zei "Mijn dochter, je weet nog niet goed wat het betekent om gekozen te zijn als offerziel.

Als Offerziel droeg Ik in Mijzelf alle daden van de mensen, hun eerherstel, hun daden van aanbidding en hun daden van dankbaarheid. Ik deed in naam van iedereen wat zij zelf hadden moeten doen.

Op dezelfde manier, als offerziel, mag jij jezelf niet met anderen vergelijken. Je moet in jezelf niet één persoon, maar alle personen bevatten.

En aangezien je voor iedereen moet handelen, moet Ik je bijgevolg geven:

- niet de genade die Ik aan één persoon geef,
- maar genoeg Genade om gelijk te zijn aan die welke Ik aan alle mensen samen geef.

Evenzo moet de Liefde die Ik je geef groter zijn dan die welke Ik aan alle mensen samen geef.

Want Genade en Liefde gaan altijd hand in hand.

Ze hebben hetzelfde tempo, dezelfde maat en vloeien voort uit dezelfde Wil.

Liefde trekt Genade aan en Genade trekt Liefde aan.
Beide zijn onafscheidelijk.
Daarom heb je
- de uitgestrekte zee die Ik in jou heb geplaatst en
- de kleine riviertjes die Ik in anderen heb geplaatst."

Ik voelde me helemaal in de war toen ik alle Genade die ik had ontvangen vergeleek met mijn enorme ondankbaarheid en slechtheid.

8-64 - 30 januari 1909 - Het verhaal van het "waarom".

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam.
Het leek alsof ik in het vagevuur een ziel zag die ik kende.
Ik zei haar: "Zeg me, hoe staat het met mij voor God?
Ik maak me daar zo'n zorgen over."

Zij zei me:

"Het is zeer gemakkelijk om te weten of je toestand goed of slecht is.
Als je het lijden waardeert, ben je in een goede toestand.
Als je het lijden niet waardeert, ben je in een slechte toestand.

Als je het aangenaam vindt om te lijden, dan waardeer je God.
En als je God bemint, dan kan je Hem niet mishagen.

De dingen die je waardeert, schat je naar waarde, koester je en bescherm je meer dan jezelf.
Is het mogelijk dat iemand zichzelf kwaad wil doen? Het is dus onmogelijk dat je God kunt mishagen als je Hem waardeert.

Daarna kwam Jezus kort langs en Hij zei mij:

"Mijn dochter, bij bijna alles wat er gebeurt, herhalen de mensen voortdurend: "Waarom? Waarom? Waarom?
Waarom deze ziekte? Waarom deze gemoedstoestand?
Waarom deze plaag? En nog veel meer 'waaroms'.

De antwoorden op deze 'waaroms'
staan niet op aarde geschreven, maar in de Hemel.

Daar zullen allen de antwoorden lezen.
Weet je waar deze 'waaroms' vandaan komen?
Van egoïsme gevoed door eigenliefde.
Weet je waar deze 'waaroms' zijn ontstaan? In de hel.
Wie was de eerste die het woord 'waarom' uitsprak? Een duivel.

De gevolgen van het eerste 'waarom' waren:
- het verlies van onschuld in het aardse paradijs,
- de oorlog van de onbedwingbare hartstochten,
- de ondergang van vele zielen en
- het leed van het leven.

De geschiedenis van het 'waarom' is lang.
Het volstaat te zeggen dat er geen kwaad in de wereld bestaat
dat niet het stempel van het 'waarom' draagt.

Het 'waarom' is de vernietiging van de goddelijke Wijsheid in de zielen.

En weet je waar het 'waarom' begraven zal worden?
In de hel, om de verloren zielen daar voor eeuwig rusteloos te
maken, zonder dat ze vrede kunnen vinden.

De kunst van het 'waarom' is:
om zonder ophouden oorlog te voeren tegen de zielen.

Inhoudsopgave

8-1 - 23 juni 1907 - De mooiste daad is je overgeven aan de Wil van God.	5
8-2 - 25 juni 1907 - Of de ziel rust of loopt, zij moet altijd in de Goddelijke Wil blijven.	6
8-3 - 1 juli 1907 - In de Goddelijke Wil denk je niet meer aan je zonden.	6
8-4 - 4 juli 1907 - De ziel moet in haar geest mediteren over de Waarheden die zij van de Heer heeft ontvangen.	8
8-5 - 10 juli 1907 - Luisa begon echt te leven toen ze slachtofferziel werd.	8
8-6 - 14 juli 1907 - De ziel die geen leegtes van liefde kent, gaat niet naar het Vagevuur	9
8-7 - 17 juli 1907 - Vrede is het ware teken dat je in de Goddelijke Wil leeft.	10
8-8 - 19 juli 1907 - Geen enkele tekortkoming, dorheid of verleiding kan samengaan met de Goddelijke Wil.	11
8-9 - 6 augustus 1907 - Jezus laat Luisa alleen straffen zien	11
8-10 - 22 augustus 1907 - De ziel moet in de wereld zijn alsof er niemand anders is dan God en zichzelf. Je beloften niet nakomen, doet het Lijden van Jezus zich het meeste hernieuwen.	13
8-11 - September 1907 - Hoe constanter de ziel in alles is, hoe dichter zij bij de Goddelijke Volmaaktheid is.	13
8-12 - 3 oktober 1907 - Zichzelf kiezen staat de Genade in de weg en maakt van God een slaaf.	14
8-13 - 4 oktober 1907 - Het Kruis verbindt de Godheid met de verloren mensheid.	15
8-14 - 12 oktober 1907- Jezus toont Luisa plaatsen die door de Gerechtigheid zijn verwoest.	16
8-15 - 29 oktober 1907 - Het offer is het hout dat het vuur van de Liefde voedt.	17

8-16 - 3 november 1907 - De ziel moet in alles samenwerken met de Goddelijke Wil.	20
8-17 - 18 november 1907 - Door zijn niets-zijn wordt de mens vervuld van het Goddelijke Wezen.....	21
8-18 - 21 november 1907 - De Liefde tussen de Schepper en zijn schepselen.	22
8-19 - 23 november 1907 - Als de ziel wordt afgeleid tijdens de Communie, dan is dat omdat ze zich niet volledig aan Jezus heeft gegeven.....	23
8-20 - December 1907 - Bij al haar handelingen moet de ziel de intentie hebben om Jezus liefdevol te ontmoeten.	24
8-21 - 23 januari 1908 - Jezus komt nooit tevergeefs in de ziel. De ziel die aarzelt, geeft de vijand de tijd en de ruimte om de strijd te winnen.	25
8-22 - 6 februari 1908 - Hoe weet je of een ziel in staat van Genade is?	27
8-23 - 7 februari 1908 - Het leven is een last die met Jezus een schat wordt.....	27
8-24 - 9 februari 1908 - De manier om met Jezus te zijn. De noodzaak van Liefde.....	28
8-25 - 12 februari 1908 - De moedige ziel doet in één dag wat de schuchtere ziel in een jaar doet.	29
8-26 - 16 februari 1908 - Het Kruis is de beste manier om te weten of je de Heer echt bemint.....	30
8-27 - 9 maart 1908 - De Hartslagen van Jezus bevatten de hartslagen van alle mensen.....	31
8-28 - 13 maart 1908 - De warmte van de vereniging met Jezus maakt de ziel vruchtbaar door de onstuimigheid van de menselijke neigingen te neutraliseren.....	32
8-29 -15 maart 1908 - Stormen hebben geen vat op zielen die vervuld zijn van God.	34
8-30 - 22 maart 1908 - Luisa verkeert in een staat van voortdurend gebed, opoffering en vereniging met God.	35

8-31 - 25 maart 1908 - De verleiding kan gemakkelijk worden overwonnen.....	36
8-32 - 29 maart 1908 - Vreedzame zielen zijn een genot voor God.	37
8-15 - 5 april 1908 - Alle voorrechten van de Koningin-Moeder komen voort uit het Goddelijke Fiat. God kijkt meer naar een klein gebaar dat in zijn Wil wordt gedaan dan naar een grote daad die buiten zijn Wil wordt verricht.	38
8-34 - 8 april 1908 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is voortdurend in gemeenschap met Jezus. Hoe weet je of je toestand in overeenstemming is met de Wil van God?.....	39
8-35 - 3 mei 1908 - Voor de ziel die de Wil van God doet, stroomt Deze door haar hele wezen als haar bloed.	42
8-36 - 12 mei 1908 - Door hun slecht voorbeeld hebben de rijken de armen tot het kwaad verleid.	43
8-37 - 15 mei 1908 - De mensen bereiden twee stormen voor: de ene tegen de regering en de andere tegen de kerk.....	44
8-38 - 22 juni 1908 - De Goddelijke Wil heeft zo'n kracht dat niets Hem kan weerstaan.....	44
8-39 - 30 juni 1908 - De ware geest van Rechtschapenheid en Naastenliefde.....	45
8-40 - 26 juli 1908 - Gehoorzaamheid is de deur waardoor Jezus de ziel kan binnengaan.....	47
8-41- 10 augustus 1908 - Liefde zegt nooit "genoeg".	48
8-42 - 14 augustus 1908 - Onze wil dient Jezus als penseel om zijn Beeld in ons hart te schilderen. En zijn Wil dient ons als penseel om ons beeld in zijn Hart te schilderen.	50
8-43 - 19 augustus 1908 - De ziel moet met haar hele wezen het Goede zaaien.....	51
8-44 - 23 augustus 1908 - Het teken om te weten of er sprake is van een fout van de ziel wanneer zij verstoken is van de aanwezigheid van Jezus.....	52

8-45 - 26 augustus 1908 - Standvastigheid in het goede zorgt ervoor dat de ziel gezond groeit, terwijl wisselvalligheid allerlei tekortkomingen met zich meebrengt.	53
8-46 - 2 september 1908 - Een teken dat je ware naastenliefde bezit, is de liefde voor de armen.	54
8-47 - 3 september 1908 - Jezus is Licht, en het Licht is Waarheid.....	55
8-48 - 5 september 1908 - God verandert niet. De mensen, afhankelijk van hun gemoedstoestand, ervaren de effecten van Gods aanwezigheid in hen verschillend.....	56
8-49 - 6 september 1908 - Jezus leed zijn Passie om de hele mensheid in zich op te nemen.	57
8-50 - 7 september 1908 - Hoe meer de ziel tijdens dit leven ontbeert, hoe rijker zij zal zijn in het eeuwige leven.	58
8-51 - 3 oktober 1908 - Als de ziel altijd vasthoudt aan het doen van het Goede, blijft de Genade bij haar en geeft zij Leven aan al haar daden.....	59
8-52 - 23 oktober 1908 - Goddelijke Wetenschap komt tot uiting in goed uitgevoerd Werk.	59
8-53 - 20 november 1908 - Wanneer de ziel liefde tot haar dagelijkse voedsel maakt, wordt haar liefde stabiel en zonder schokken.	60
8-54 - 16 december 1908 - Door haar zijn Aanwezigheid te ontnemen, maakt Jezus Luisa tot een grote martelares.....	61
8-55 - 25 december 1908 - Hoe kunnen we ervoor zorgen dat Jezus in ons hart geboren wordt en groeit?	63
8-56 - 27 december 1908 - De <i>'Ik bemin je'</i> van een God, zijn de beloning voor degenen die <i>'ik bemin U'</i> tegen Jezus zeggen. ..	64
8-57 - 28 december 1908 - Jezus voorspelt aardbevingen, overstromingen en oorlogen.....	65
8-58 - 30 december 1908 - Door zijn vroege Kinderjaren te beleven, heeft Jezus de vroege kinderjaren van elke mens vergoddelijkt.....	66

8-59 - 2 januari 1909 - Zelfs onder het puin bevindt Jezus zich in een betere situatie dan in vele tabernakels.....	67
8-60 - 8 januari 1909 - De vruchten van de Communie.	69
8-61- 22 januari 1909 - Hoe Jezus Liefdes-schulden aangaat met de ziel, schulden die Hij altijd in zijn Hart bewaart en koestert. .	70
8-62 - 27 januari 1909 - "Luisa van de Passie van het Tabernakel".	72
8-63 - 28 januari 1909 - Wat het betekent om als slachtofferziel gekozen te worden.....	74
8-64 - 30 januari 1909 - Het verhaal van het "waarom".	75
Inhoudsopgave	77